

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Členka baletu NDM

Michaela Vápeníková

Jsem moc ráda, že dostávám příležitost tančit a dál se zdokonalovat...

OPERA

Tři přání
Operní hit 20. století!

ČINOHRA

Přípravy mezinárodního
projektu Lesík

OPERETA/MUZIKÁL

Volá Londýn – to nejlepší
z britského muzikálu!

EXTRA

PŘIJĎTE K NÁM!
Do zákulisí divadla

DOTÝKAT SE SLUNCE

Zavádíme technologie, které nám umožňují snižovat vliv na životní prostředí na nejmenší možnou míru. Do roku 2016 dokončíme projekty za 3 miliardy korun, které realizujeme nad rámec požadavků evropské legislativy. Dosáhneme takového stupně ekologizace, že budeme mezi integrovanými výrobci oceli patřit ke světové špičce. Investujeme do naší společné budoucnosti v regionu.

ArcelorMittal
 pro budoucnost
 regionu

<http://ostrava.arcelormittal.com>

ROK PRŮMYSLU
A TECHNICKÉHO
VZDĚLÁVÁNÍ

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážený a milý diváci,

začíná nová, 97. sezóna Národního divadla moravskoslezského! Chce přinést mnoho nového – je přece novál Z patnácti nových inscenací, mezi kterými jsou tři české a jedna světová premiéra, jsou zde pouze čtyři tituly, které se na repertoáru našeho divadla již v minulosti objevily. Po 17 letech se vrátí v novém nastudování populární klasická opereta Richarda Heubergera *Ples v opeře*, po 36 letech uvedeme první operu Bedřicha Smetany *Braniboři v Čechách*. Komédie Williama Shakespeara *Veselé paničky windsorské* měla u nás premiéru naposledy v roce 1972! a komedie Franze Arnolda a Ernsta Bacha *Španělská muška* před rovnými 90 lety v roce 1925!

Soubor opery vstupuje do nové sezóny s novým vedením s novým hudebním ředitelem opery – dirigentem Jakubem Kleckerem a dramaturgyní Evou Mikuláškovou. V uměleckých souborech se objevují nové tváře, které Vám budeme postupně představovat na stránkách tohoto časopisu.

Začíná nová, 97. sezóna Národního divadla moravskoslezského! Je nová s vědomím a závazkem téměř stoleté tradice a kontinuity největší kulturní instituce Ostravy. I nové věci a události, osvědčí-li se, stávají se tradicí. Již po šesté se koná zahajovací galakonzert za účasti všech čtyř uměleckých souborů k otevření sezóny. Před pěti lety vyšlo poprvé číslo tohoto časopisu, který se stal neodmyslitelnou součástí života našeho divadla (dnešní číslo je 261). Již třetí sezónu bude pokračovat řada malířských výstav v Galerii soudobé malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka. Na konec této sezóny, v červnu 2016, připravujeme spolu s Ostravským centrem nové hudby 3. ročník mezinárodního bienále NODO (Dny nové opery Ostrava).

Od začátku června 2015 je nově zpřístupněn na našich webových stránkách elektronický archiv, který již v tuto chvíli obsahuje kompletní soupis repertoáru od roku 1919 a měl by být nejen zdrojem poznání historie NDM,

ale i základem dlouhodobého projektu Ostravský divadelní archiv mapujícího celou bohatou historii, mnohdy ne zcela známou, profesionálního divadelního dění našeho města. Divadlo prostupuje více jak jedno století životem našeho města Ostravy, bylo a je jeho nedílnou, životně důležitou součástí, dotvářející pozitivní obraz Ostravy jako smysluplného, živého, kulturního místa vhodného, i přes jeho mnohé těžkosti, k životu. Věřím, že i k tomu přispěje také umělecké a společenské dění této naší právě začínající divadelní sezóny. Přeji Vám – nám všem, krásnou, inspirativní sezónu – živou, plnou krásných divadelních zážitků a setkání.

Těším se na Vás co nejčastěji v našich hledištích! Důvodů přijít je, věřím, víc než dost!

V úctě Váš

Jiří Nekvasil

OH LASY DIVÁKŮ

Navštívili jste představení Národního divadla moravskoslezského a chcete se o svůj zážitek podělit s ostatními? Napište nám do redakce na e-mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na Facebook Národního divadla moravskoslezského. Vaše názory nás zajímají!

POSTŘÍŽINY

Krásný zážitek. Pěkně jste hráli. I Hrabal v nebi tleskal.
 Anna Palarčíková

VELKÝ GATSBY

Včerejší představení Velký Gatsby bylo úchvatné, tajil se mi dech, naskakovala husina... Prostě paráda. Skvělé výkony herců!!! Dále děkuji za Muzejní noc a za prohlídku interiéru divadla, setkání s herci, zábavu a příjemnou atmosféru. ©

Lea Gregušová

SUNSET BOULEVARD

3x bravo!!! *Sunset Boulevard* v NDM v Ostravě je naprosto geniální záležitost, kdo jen můžete, jedte na TO! Díky patří všem účinkujícím, v čele s ÚŽASNOU Hanou Fialovou v roli Normy Desmond – neskutečný zážitek, smekám až na zem!!!!!!!

Jiří Kúdela

ANDREA CHÉNIER

Operu jsem viděla dnes na veřejné generálce a můžu jen doporučit. Velká výpravná opera, úžasné kostýmy v prvním obraze, to tady dlouho nebylo. Skvělé pěvecké velmi náročné výkony. Ostrava má na repertoáru opět velkou operu.

Helena Kočí

EVITA

Skládám obrovskou poklonu za sobotné představení Evita! Úžasné výkony hercov, skvělá scéna, dokonalá hudba a úchvatný dirigent. Bol to zážitek. Ať keď máme ku Vám trochu ďaleko vždy sa radi vraciame. Ste skvelí! Bravo!

Peter Zbončák

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (<http://radioservis-as.cz>) jednoho z diváků, který nám napsal svůj názor, audioknihou. Tentokrát jsme odměnili naši divačku Leu Gregušovou, která nám kromě milého komentáře zaslala i fotografii. K paní Gregušové putuje 2CD *Zvěrolékař a kočíř historky*. Gratulujeme!

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

Sledujte nás na Twitteru!

 @ndmova

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezsko

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřimalová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Martina Klézlová
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Pavel Bár, Marcela Bednaříková, Pavla Březinová, Jana Cindlerová, Lenka Dřimalová, Patrick Fridrichovský, Martina Klézlová, Martin Klimeš, Pavlína Macháčková, Eva Mikulášková, Ondřej Nádvorník, Radana Otípková, Marek Pivovar, Dagmar Radová, Zuzana Rausová, Sylvie Rubenová, Lenka Schreiberová
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 30. června 2015
Vychází: 28. srpna 2015
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?

Kontaktujte paní Kateřinu Svobodovou, katerina.svobodova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

Mecenášský klub NDM umožňuje vyjádřit sympatie k historii a umělecké tvorbě Národního divadla moravskoslezského. Staňte se součástí unikátního společenství s podílem na nejzajímavějších událostech divadelního dění v kraji.

Mecenáši si mohou cíleně volit podporu konkrétního projektu, inscenace či souboru. Jako poděkování za projevenou podporu nabízí klub možnost využití atraktivních výhod.

Co můžete získat:

- sounáležitost, zařazení do VIP protokolu
- pozvání k prohlídkám zákulisí, mimořádným setkáním
- přednostní rezervaci místa v hledišti apod.

Zapojit se je možno vyplněním formuláře na www.ndm.cz.

Forma daru: darovací smlouva (darovanou částku je možno odečíst ze základu daně)

Kontakt: Ing. Anna Holečková

tel.: +420 777 806 186, e-mail: anna.holeckova@ndm.cz

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Bohuslav Martinů (1890–1959)

TRÍ PRÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA

Operní hity 20. století, kouzla s novými světy, které vstupují do vaší mysli ušima...

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 15. a 17. října 2015

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém překladu

Gaetano Donizetti (1797–1848)

ROBERTO DEVEREUX

Provdala jsem se za anglické království, můj korunovační prsten je mým snubním prstenem...

Hudební nastudování: Sander Teepen

Režie: Peter Gábor

Premiéry 10. a 12. prosince 2015

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále s českými titulky

Ambroise Thomas (1811–1896)

HAMLET

Král není nic. Odvedte mě k němu. Liško, honem zmiz, hon se začíná!

Hudební nastudování: Tomáš Brauner

Režie: Radovan Lipus

Premiéry 3. a 5. března 2016 v Divadle

Antonína Dvořáka

Nastudování ve francouzském originále s českými titulky

Bedřich Smetana (1824–1884)

BRANIBOŘI V ČECHÁCH

My nejsme luza! My jsme lid! Ve jménu práva pokoj voláme!

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 9. a 11. června 2016

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále s českými titulky

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro Vás ve foyer 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny **DRAMATURGICKÉ ÚVODY** k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
OPERA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

ANDREA CHÉNIER

Sbor opery NDM

Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2015)

Umberto Giordano
ANDREA CHÉNIER
Hudební nastudování: Zbyněk Müller
Dirigent: Zbyněk Müller / Sander Teepen
Režie: Ivan Krejčí
15. 9. (18.30), 4. 10. (15.00), 30. 10. (18.30)

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
Dirigent: Jan Šrubař
Režie: Ilja Racek
27. 9. (16.00), 28. 10. (16.00)

Sergej Prokofjev
OHNIVÝ ANDĚL
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Jan Kučera
Režie: Jiří Nekvasil
2. 10. (18.30)

Bohuslav Martinů
TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie: Jiří Nekvasil
**15. 10. (18.30) – premiéra,
17. 10. (18.30) – druhá premiéra,
29. 10. (18.30)**

Giuseppe Verdi
NABUCCO
Nové hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Jakub Židek
Režie: Michael Tarant
27. 10. (18.30), 31. 10. (18.30)

ÚVODNÍ SLOVO HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

Tip Jakuba Kleckera na měsíc říjen:
**OHNIVÝ ANDĚL – nenechte si ujít jednu z posledních tří
ostravských repríz tohoto fascinujícího operního mystéria**

Vážení diváci, milí přátelé opery,

společně vstupujeme do nové divadelní sezóny, ve které pro Vás připravíme čtyři nové operní tituly a dva slavnostní koncerty. První premiérou bude opera-film Bohuslava Martinů *Tři přání*, na které nyní začínáme intenzivně pracovat s osvědčeným tandemem Dvořák–Nekvasil. Jelikož jsme se celou minulou sezónu snažili hledat mladé talentované pěvce nejen v domácím prostředí, ale i po celé Evropě, postupně Vám představíme pěvecké naděje, z nichž některé již měly možnost se prosadit v německých divadlech nebo i na Pražském jaru.

Za celý operní ansámbl Vám přeji, aby každý večer strávený v naší přítomnosti byl pro Vás nezapomenutelným uměleckým zážitkem.

V úctě

Jakub Klecker

Jakub Klecker

Reprízy 2. 10. (18.30), 4. 11. (18.30) a 22. 5. (15.00) v Divadle Antonína Dvořáka
Na fotografii Gianluca Zampieri (Mefistofeles) a Elena Suvorova (Renata)

Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Umberto Giordano (1867–1948)
ANDREA CHÉNIER
Láska básníka za doby Velké francouzské revoluce

Opera o čtyřech obrazech z roku 1896, libreto
Luigi Illica (1857–1919)

Hudební nastudování: Zbyněk Müller
Dirigent: Zbyněk Müller / Sander Teepen
Režie: Ivan Krejčí
Scéna: Milan David
Kostýmy: Marta Roszkopfová
Pohybová spolupráce: Igor Vejsada
Sbormistr: Jurij Galatenko
Dramaturgie: Daniel Jäger

Osoby a obsazení:
Andrea Chénier: Rafael Alvarez / Gianluca Zampieri
Carlo Gérard: Richard Haan / Jakub Kettner
Maddalena z Coigny: Eva Dřizgová-Jirušová / Olga Romanko / Eva Urbanová
Hraběnka z Coigny: Erika Šporerová / Eliška Weissová
Bersi, Maddalenina komorná: Kateřina Jalovcová / Michaela Kapustová
Abbé, básník: Juraj Nociar / Peter Svetlik
Pietro Fléville, romanopisec: Martin Gurbaľ / David Szendiuch
„Neuvěřitelný“: Václav Morys / Josef Moravec
Roucher: David Nykl / Filip Tůma
Madelon: Yvona Škvárová / Jitka Zerhaurová
Sansculot Mathieu, zvaný „Populus“: Bogdan Kurowski / Siarhei Zubkevich
Dumas, předseda tribunálu: Michal Onufer / Václav Živný
Fouquier-Tinville, veřejný žalobce: Michal Křístek / Tomasz Suchanek
Majordomus / Schmidt, žalávník: Vlastimil Nitschmann / Petr Urbánek

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Lucie Staňková – a externisté

Uvádíme v italském originále s českými titulky

Eva Urbanová (Maddalena z Coigny), Jakub Kettner (Carlo Gérard)

Foto Martin Popelář

Reprízy 15. 9. (18.30), 4. 10. (15.00)
a 30. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

„Opera kupodivu postrádá předeheru a bez otálení uvádí do děje introdukcí Gérarda o nenáviděném služebnickém předurčení. Majordomus (*Petr Urbánek*) vstoupí na scénu a třikrát zaklepe holí, načež se spustí hudba. Pompézně oděná šlechta se pouští do své běžné zábavy, která je zobrazena s komickým nadhledem (s vynikajícím tanečním vystižením aktérů). Kostýmy *Marty Roszkopfové* tentokrát vsadily na svítivý lesk a historickou věrohodnost proletariátu, a je to dobře. Režie (*Ivan Krejčí*) a dramaturgie (*Daniel Jäger*) ukázala, že se s nimi i postavami dá pracovat hyperbolicky i nonšalantně. (...) Inscenaci jednoznačně pěvecky i herecky dominuje skvělý *Jakub Kettner*. Jeho sluha Gérard má všechny atributy, které si tato role vyžaduje: je sžíravě nenávistný, dokáže přesvědčivě vyjádřit také osobní proměnu v pochopení milostného citu Maddaleny a Chéniera. Pěvecká interpretace Gérardova partu patří rovněž k velmi náročným, ale Kettner všechny výrazové a intonační nuance zvládl s naprostým přehledem. (...) Opera je zajímavá také markantním využitím sborů, které se propracovaným způsobem podílejí na dramatickém vyznění. Sbor NDM pod vedením *Jurije Galatenka* předvedl v Chénierovi působivou kreaci – od výborné dynamické a intonační roviny – po skvělý pohyb na scéně, za který je třeba vyslovit velké uznání *Igoru Vejsadovi*.“

Milan Bátor: Premiéra opery Andrea Chénier: Od nádherného lesku ke smutným odstínům šedi, www.ostravan.cz

„Častý hosť ostravskej opery, *Gianluca Zampieri*, možno nebol až tak herecky strhujúci, ako jeho dvaja kolegovia, ale speváckemu partu Andreu Chéniera dostál v plnom rozsahu. Pevne opreté, syté výšky, nepoľavujúce nasadenie až do konca neľahkej roly, schopnosť hlasovo diferencovať jednotlivé emočné polohy v sólových výstupoch aj ansámblach, plus vrodená ‚italianita‘ v hlase robia jeho Chéniera príťažlivým. Pozornosť zaujal hlavne jeho výstup v prvom dejstve, *Colpito qui m'avete*‘ a záverečný dvojspev. Postavu Maddaleny de Coigny alternujú hneď tri sopranistky. Súdiac podľa ich doteraz videných výkonov v rôznych iných rolách a vzhľadom na ich pomerne veľkú typovú aj hlasovú rozdielnosť odhadujem, že každá z nich stvární dosť odlišnú Maddalenu. *Eva Urbanová* sa (celkom správne) nesnaží vzbudiť dojem krehkej šlachitickej slečinky, ale stavia na svojo silnú zbraň – schopnosť psychologicky prepracovať postavu do najmenších detailov, s dôrazom na dramatickú zložku. Jej Maddalena akcentuje tak v hereckom ako aj vokálnom výrazе neodvratnú tragiku, ale nie v zmysle pasívneho podriaďovania osudu. (...) Obrovským prevrpením sa v inscenácii stal Carlo *Jakuba Kettnera*, ten sa pri vyjadrovaní svojich citov a pocitov zaobíde bez veľkej gestikulácie, spravidla ich prezrádza len mimikou, ale aj bez vonkajškovej afektovanosti dokáže presvedčiť starostlivou diferenciáciou hlasových polôh. K vrcholom večera nepochybne patrilo jeho ‚hamletovské zúčtovanie‘ v árii ‚*Nemico della Patria*?!‘.“

Vladimíra Kmečová: Andrea Chénier alebo Ako básnici prichádzajú o život, www.operaslovakia.sk

Jakub Klecker (1982), nově nastupující **hudební ředitel opery NDM**, je jedním z nejprogresivnějších mladých českých dirigentů a sbormistrů. Studoval na pražské HAMU u Jiřího Bělohlávka a Tomáše Koutníka, sám nyní vyučuje dirigování na brněnské JAMU. Od roku 2007 působil jako dirigent, později i jako šéfdirigent opery Národního divadla Brno. Již od mládí je spjat s Kantilénou, sborem dětí a mládeže při Filharmonii Brno, kde doposud zastává pozici uměleckého vedoucího. Pravidelně spolupracuje s předními evropskými orchestry a sbory, v posledních letech absolvoval turné po Španělsku, Japonsku a poprvé v historii provedl Dvořákovu *Rusalku* na Arabském poloostrově.

Pocházíš z muzikantské rodiny, oba rodiče dlouhá léta zpívali v brněnské opeře, tvůj bratr je tam houslistou a ty stojíš za dirigentským pultem. Jakým způsobem vám rodiče otvírali hudební svět?

To, jak jsme se vypracovali do svých uměleckých pozic, za to jsem samozřejmě vděčný oběma rodičům. Od malička jsme byli s bratrem k hudbě vedeni tátou i maminkou, která mě v pěti letech

přihlásila na hodiny klavíru na ZUŠ Jaroslava Kvapila k paní učitelce Libuši Černé. Když si vybavím ty začátky, kdy se mi nechtělo doma cvičit, zpětně oceňuji maminčinu trpělivost, protože v současnosti začíná hrát na klavír i můj starší syn Kryštof, a úplně se zívám do své tehdejší a potažmo i její situace. Potom v docela pozdním věku – v 11 letech a mutace se blížila! – mě přihlásila do Kantilény, kde jsem jako aktivní zpěvák vydržel několik let.

Vybavuješ si svoje nejsilnější hudební zážitky z dětství?

Jako brněnský rodák jsem odjakživa mohl blíže poznávat tamější operu, která mě velice ovlivnila. Chodil jsem se dívat do zákulisí na představení a fascinovalo mě sledovat práci inspicienta, techniků, stavěčů scénických dekorací, kteří obsluhovali provazisti, strojníků...

Rodiče měli ale také velké zážitky s námi – vždycky před představením, kdy jsme dali na gramofon ten titul, co měli večer zpívat, a celý jsme ho pouštěli. U toho jsme se houpali, boučali paličkou do dveří, do pokliček, zničili jsme několik sad nádobí... a strašně nás to bavilo. Ze začátku to bylo pro rodiče „náročné“, ale pak už rezignovali.

Tvá životní cesta se později stočila na brněnskou konzervatoř a na vysokou školu – HAMU. Za jakých okolností se člověk rozhodne, že by chtěl být dirigentem?

Na konzervatoř jsem se původně chtěl hlásit na varhany, ale lákal mě již tehdy obor dirigování, který neotvírali každým rokem. U Evžena Holíše, dlouholetého dirigenta a korepetitora Janáčkovy opery, jsem se rok připravoval a úspěšně zvládl talentovky. Čtyři roky – do maturity – jsem strávil u Aleše Podářila. Ten mě už od prvního ročníku

Za klavírem, aneb z domácí pracovní Jakuba Kleckera Foto Jan Prokopius

nabádal, abych se porozhlížel nejen v Brně, ale také v Praze, kde tehdy působil Jiří Bělohlávek. Velice mě to motivovalo, protože být žákem prof. Bělohlávka bylo mým vysněným cílem.

V souvislosti s HAMU rád vzpomínáš na studium partitur ve vlaku, když jsi jako student dojížděl z Brna do Prahy. Máš pro vlaky zvláštní zálibu, podobně jako měl Antonín Dvořák?

Já jsem většinu cest prožíval ve vlaku, protože mě ta rozbitá D1 v autobuse prostě štvala, i když jsem ze začátku jezdil přes Vysočinu i 3,5 hodiny. Každé úterý jsem v prvním ročníku vstával ve 4.15 a vyrážel na vlak, abych byl v 8.30 na předmetu operní repertoár s prof. Kuchinkou. Vlaky jsou navíc takovým mým koníčkem, samozřejmě ne tak jako u Dvořáka, ale všímám si řazení a typů vagonů, jestli vlak jede na čas, jakou jede rychlostí...

V době pražského studia už jsi působil jako 2. sbormistr v Kantiléně, což ovlivnilo i tvůj přístup k operním pěvcům, kteří mluví o mimořádné spolupráci, kdy „dýcháš s nimi“. Budeš i nadále pokračovat ve vedení Kantilény?

Bezesporu je nesmírná výhoda, že jsem mohl poznat práci se sborem, a vím, že i mí kolegové, kteří tíhli ke sbormistrovské práci, poznali, že tato zkušenost zjednodušuje pozici dirigenta ať už v opeře, nebo při provedení vokálně-instrumentálních děl. Kantiléna mi dala velmi mnoho a co se týká budoucnosti, budu se snažit zůstat co nejdéle v roli uměleckého vedoucího. Do toho všeho jsem začal ještě učit na JAMU, což je pro mě velmi zajímavá zkušenost, protože člověk u učení zjišťuje, že dělá chyby. Může se dívat na studenta jako „do zrcadla“, a uvědomí si mnoho věcí, na kterých by měl neustále pracovat.

Vazba žáků na učitele byla, je a bude v umění jednou z těch nejpodstatnějších, která ovlivňuje jejich přístup a profesní dráhu. I když jsi měl v rámci studia na HAMU možnost vycestovat na studijní stáž do zahraničí, rozhodl ses zůstat v Praze kvůli hodinám u Jiřího Bělohlávka. Měli na tebe zásadnější vliv i dirigenti, které jsi sledoval prostřednictvím médií?

Možná to bude znít jako klišé, ale velmi obdivuji jména jako Claudio Abbado, Riccardo Muti, Nikolaus Harnoncourt nebo Sergiu Celibidache, ale to jsou lidé, kteří jsou vzdálení a ke kterým se jen tak osobně nedostanu. Nejvíce mě opravdu ovlivnili všichni pedagogové na HAMU a především prof. Bělohlávek, který byl vždy velmi zdvořilý, elegantní, a přátelská vazba student–profesor u nás bezvadně fungovala. Netrávili jsme jen hodiny v učebně, ale také jsme třeba někdy i společně vyjeli na hory, kde jsme studovali partitury, a já jsem si ve volném čase mohl i zalýžovat.

Umělci jsou většinou kočovníky, kteří svému poslání sloužit můžem obětují všechn čas a energii. Jak se v tomto životním stylu dá zvládat výchova dětí a vést plnohodnotný rodinný život?

Velmi komplikovaně. S mojí ženou Peťou jsme se poznali v Kantiléně a vzešel z toho nádherný a pevný vztah, který trvá už 16 let. Partnerský nebo manželský život je pak ale v rodině dirigenta náročný v tom (pokud není člověk zahleděný

RYCHLÝ DOTAZNÍK

Ranní ptáče, nebo noční sova?

Obojí. Ráno brzké vstávání dětí, večer pozdní příchod z divadla.

(Velko)město, nebo venkov?

Od každého trochu. Město = práce, venkov = bydlení.

Noviny, nebo internet?

Internet.

Mozart, nebo Janáček?

Když už je příliš Janáčka, přichází na řadu Mozart.

Rytmus, nebo melodie?

Melodie.

Racionalita, nebo emoce?

Emoce.

Víno, nebo pivo?

Slivovica.

Rodina dirigenta Jakuba Kleckera Foto Jan Prokopius

sám do toho svého povolání), že se snažíte rozdělit povinnosti a životní cíle mezi práci a rodinu a potom také třeba i na pobyt s přáteli, který je strašně zanedbáván. Povolání dirigenta je pro mě práci, která mě ohromně naplňuje. Je těžké nalézat určité umělecké rozpoložení, abych se mohl skládkám učit, věnovat se jim, studovat je a nasávat z nich určitou atmosféru, kterou předávám orchestru.

Několikrát do týdne přejíždíš po trasách Praha–Brno–Ostrava nebo cestuješ do zahraničí. Kolik času trávíš doma s dětmi?

Já jsem to počítal nedávno s mojí ženou jenom tak „ze srandy“, ale ona to legrace moc není. Když vezmeme celou sezónu od září do června, tak je to jen jedna třetina, kdy jsem doma. Snažím se ale rodině věnovat maximum i přes sezónu, takže když se naskytne nějaká možnost, vyjedeme i na tři, na čtyři dny někde po republice – na lyže nebo turistiku.

Práce dirigenta spočívá nejen v řízení orchestru, ale také v nastudování díla, které začíná v podstatě ve chvíli, kdy je mu dána do rukou partitura. Jak vypadají myšlenkové pochody dirigenta Kleckera, než předstoupí před ansámbl?

Nejdůležitější je individuální příprava, protože tam pokud člověk zaváhá, tak při následném hromadném zkouškovém procesu už nic nedoženého. Pokud se chystá operní nebo baletní titul, což je u mě velmi časté, teď to byly i čtyři tituly během jara (*Balettissimo*, *Hry o Marii*, *Popelka*, *Tosca* – pozn. autorky), tak si musím práci umět rozvrhnout, abych před ansámbl mohl předstoupit se vši zodpovědností a jasnou představou, jak má dílo vypadat, protože hráči nebo zpěváci vše cítí, pokud nejsem připraven na 100% – a v tom případě se ani já necítím ve své kůži.

Od minulého roku, kdy tě oslovil ředitel Ne-kvasil s nabídkou zastávat pozici hudebního ředitele opery NDM, je tvé pole působnosti rozprostřeno mezi dva orchestry – brněnský a ostravský. Jak tyto dva ansámblы osobně vnímáš?

V Janáčkově opeře v Brně je momentálně velmi kvalitní orchestr a dá se s ním nadšeně tvořit. V Ostravě je orchestr sice menší, ale podává srovnatelně solidní výkony. Dramaturgie je zde v posledních letech nesmírně pestrá a na hráče jsou kladeny velké nároky. Musíme si uvědomit, že ty tituly, které jsou na repertoáru, běžně česká operní divadla nemají v rámci jedné sezóny! Na co si musím v Ostravě vždy zvykat, je to, že se taktovkou téměř dotýkám hrany jeviště a musím omezit svůj brněnský „velkopřehled rozmach“ do určité miniaturny.

Jinak ke každému orchestru přistupuji stejně zodpovědně, stejně přátelsky, a možná když vyžadují trochu víc, než by hráči čekali, tak můžu působit autoritativně, ale ti, kteří mě znají, dobře vědí, že mi jde jen o to, aby nastudování bylo v největším možném nasazení a směřovalo k úspěchu inscenace.

V návaznosti na to, že z Ostravy odešel Robert Jindra, zde budeš působit tradičně jako nový hudební ředitel i šéfdirigent. Chystáš se na nějaké změny v orchestru?

Velmi si vážím Robertovy práce, protože za těch pět let, co stál v čele ostravské opery, dal tomuto opernímu domu velmi mnoho, ať už z lidského, nebo profesního hlediska. Já bych chtěl s orchestrem dosáhnout větší kantabilitnosti, protože si jako dirigent a současně sbormistr přeji, aby i orchestr zpíval jako jakýsi sbor, který svoji melodickou linku nechápe jen jako instrumentální doprovod, ale jako součást dění na jevišti.

Hudební skladatel Paul Hindemith říkal: „Když nejsem delší dobu v Ostravě, cítím se nemocen jako lidé, jimž chybí vitamín C.“ Jaký je tvůj vztah ke městu se třemi vykřičníky?

Moje první vzpomínky sahají nostalgicky do 90. let, kdy zde zpíval můj táta jako sólista. Některé momenty se mi vybavují i dnes, třeba ubytovna v Divadle Jiřího Myrona nebo zjištění, že jeviště v Divadle Antonína Dvořáka je šikmé. To mi trochu vadí, když se tam procházím, a obdivuji tanečnický, že jim to nenarušuje výkony. Ostravu mám nesmírně rád od té doby, co jsem byl vůbec poprvé přizván ke spolupráci v roce 2010.

V této sezóně se velice těším na nastudování titulů *Tři přání* a *Braniboři v Čechách* a také na práci, která mě jako šéfa čeká – neustále motivovat všechny kolem sebe, aby přenášeli na diváka radost z toho, co uvidí na jevišti a uslyší z orchestřiště.

Děkuji za rozhovor!

(em)

Nastupující hudební ředitel opery NDM Jakub Klecker při rozhovoru

Foto Jan Prokopius

PREMIÉRA

Bohuslav Martinů (1890–1959)
TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA
Operní hity 20. století, kouzla s novými světy, které vstoupí do vaší mysli ušíma...

Filmová opera o třech dějstvích s prologem a epilodem z roku 1929, libreto Georges Ribemont-Dessaignes (1884–1974)
Český překlad Václav Renč (1911–1973)

Hudební nastudování **Jakub Klecker**
Dirigent **Jakub Klecker / Robert Kružík**
Režie **Jiří Nekvasil**
Scéna **Daniel Dvořák**
Kostýmy **Sylva Zimula Hanáková**
Sbormistr **Jurij Galatenko**
Dramaturgie **Eva Mikulášková**

Osoby a obsazení:
Arthur de Sainte Barbe / Juste **Jiří Hájek / Josef Škarka**
Nina Valencie / Indolenda **Lucie Kašpárková / Petra Perla Nôtová**
Serge Eliacin / Adolf **Jorge Garza / Peter Račko**
Eblouie Barbichette **Eva Dřízgová-Jirušová / Marianna Pillárová**
Adelaida, služebná **Lucie Hilscherová / Erika Šporerová**
Lilian Nevermore / Víla Nulle **Lenka Čermáková / Jana Hrochová**
Majordomus / Barman **Lukáš Hacek / Václav Morys**
Kapitán **Petr Urbánek / Roman Vlkovič**
Generál **Aleš Burda / Petr Němec**
Černoška Dinah **Veronika Holbová / Chaazi Leviček**

Kostýmní návrhy k inscenaci TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA Sylvy Zimuly Hanákové

Jazzová opera-film je příběhem o víle, která plní tři přání stárnoucímu manželskému páru. Co jiného si přát než bohatství, mládí a lásku... Jedna, dva, tři! Nebudou ti patřiti!

Ministr **Michal Onufer / Václav Živný**
Hlídka / Hlas **Jiří Halama / Martin Holík**
Argentinský zpěvák **Tomáš Savka**
Režisér **Přemysl Bureš**
1. tenor **Lukáš Červenka**
2. tenor **Ladislav Šmida**
1. bas **Ondřej Sikora**
2. bas **Jan Zielesnik**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda a Lucie Staňková**

Opera je nastudována v českém překladu

Premiéry 15. a 17. října 2015 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 29. 10. (18.30), 10. 11. (18.30) a 11. 11. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

„Prolog.
Scéna: Filmové studio. V pravo: telefonista, v levo šatny umělců. Herci se líčí na filmovou zkoušku. Je zde Artur de Saint-Barbe (ve filmu M. Juste, pan Správný) – Nina Valencia (Indolenda) – Sergej Eliacin (Adolf). Nina za zády Artura flirtuje se Sergejem.
Strojníci připravují scénu. Režisér řídí světla a filmové stroje.
Režisér hlásí: Točíme!“

Tento úvod pracovního scénáře napsal samotný skladatel spolu s dalšími třemi akty, epilodem a výčtem osob na tři stránky vlastní rukou. Jeho

představa o kouzelné jazzové pohádce, převedené ještě v opeře na filmové plátno, tedy nebyla jen zvuková, ale i plně dějová – a u některých oper dokonce i vizuální (Martinů kreslil karikatury a návrhy scén).

Po odchodu poličského rodáka Bohuslava Martinů do Paříže konce dvacátých let 20. století se mladý skladatel včleňoval do života moderní bohémy, kdy se okouzlený poválečnou dekadencí, symbolismem i impresionismem snažil hledat vlastní tvůrčí poetiku. Jedním ze zlomových se pro něj stalo setkání s francouzským dramatikem, spisovatelem a vůdčím představitelem avantgardního uměleckého směru dada **Georgesem Ribemont-Dessaignesem**, jehož dadaistický text Martinů nadchl ke zhudebnění. Ze vzpomínek Ribemont-Dessaignese je čitelná atmosféra doby, ve které text psal: „*Myslel jsem na dada? Byl jsem surrealista? Ode všeho něco a ještě něco navíc. Byli jsme plni zeměřesení, řídili jsme se nevíme kam. Byli jsme šťastní a rozervaní. Byli jsme v poutech a svobodní jako vítr. (...) Jen bylo ještě třeba jednou provždy vyhnout se svatým principům Akademií, spojených k triumfu Pravidel a Řádu.*“

Následná intenzivní spolupráce nesla své ovoce v duchu tehdy populární miniopery – jednoaktovky **Les Larmes du couteau (Slzy nože**, 23 minut, 1928). Nekonvenční šablona libreta o matce a její dceři, která miluje oběšence, byla podtrhnuta příznačnou barevností klavíru, harmoniky a drsnou disonancí roztačenou při kabaretních šlágrech. Přesto, že miniopera nebyla provedena na festivalu v Baden-Badenu, pro který byla napsaná, spolupráce s evropsky proslulým dramatikem dále pokračovala již v létě 1928, kdy Martinů napsal své nastávající ženě: „*Včera jsem dostal dopis od p. Ribemonta-Dessaignese a s ním scénář k opeře. Je to kouzelná, prostá pohádka. Líbí se mi to a jsem spokojen, že budu mít na čem pracovat. Titul je Tři přání aneb Vrtkavosti života. Vypráví se tu o jednom pánovi, který se v lese potkal s vílou, přivedl si ji domů, a ta víla ho vyzvala, aby vyslovil tři přání. (...) Udělám to celé, jako by to byl film. Ale bude tu ještě třetí jednání, které ti popíši příště, musím vymyslet nějaké moderní zarámování.*“ Mistrovy úvahy nad ornamentálním „rámem“ se v kompozici stáčely k přenesení evropské modifikace importovaného amerického jazzu na operní jeviště s filmovým plátnem. Vznikla tak instrumentačně náročná partitura symfonického orchestru s klavírem ve spojení s dvěma saxofony, jazzovou flétnou, flexatonem, bendžem

PREMIÉRA

a akordeonem, usazená na provokativním textu Ribemont-Dessaignese, který dal vyzníť životnímu chaosu, pokřivené morálce a lidské dezintegraci meziválečné doby. Své premiéry se dílo dočkalo ovšem až dlouho po skladatelově smrti (1971, Brno), což odkazuje na poslední povzdech pana Justeho v opeře: „*que la vie est difficile...*“ – „*je ten život těžký...*“

Uvedením opery-filmu **Tři přání aneb Vrtkavosti života**, H. 175, bychom rádi dále rozvíjeli progresivní dramaturgickou koncepci **Operní hity 20. století** na jevišti Národního divadla moravskoslezského. Od roku 2000 byly premiérově v NDM uvedeny čtyři opery Bohuslava Martinů, a to **Divadlo za branou** (3. 6. 2000), **Řecké pašije** (10. 12. 2005), **Ariadna** (23. 9. 2010) a **Mirandolina** (5. 12. 2013). Nyní bychom v hudebním protikladu k poslední uvedené opeře chtěli hudebně dramatický kompoziční styl Martinů předvést ve světle jeho „jazzového opojení“ druhé poloviny dvacátých let 20. století. **Filmová opera bude inscenována v nezkrácené verzi; inscenační tým bude respektovat filmovou retrospektivu proběhlých dvou jednání (realizace filmových dotáček) i scénickou vizualizaci symfonické plochy Le Départ (Odjezd).** **Tři přání** budou uvedena v českém překladu Václava Renče, ve kterém se dílo inscenovalo

Bohuslav Martinů, 1927
Zdroj Centrum Bohuslava Martinů v Poličce, uprav. EM

pouze dvakrát, a to v prvním českém provedení zásluhou dirigenta Václava Noska na prknech Národního divadla Brno v letech 1971–1973 (režie Evald Schorm) a o téměř dvacet let později v Národním divadle (1990, dirigent Jan Štych,

režie Zdeněk Kaloč). Kritiky na první uvedení byly jednoznačně pozitivní a dirigent Nosek se o opeře vyslovil následovně: „*Definitivní zralé dílo. Jak svou divadelní formou, tak taneční jazzovou intonací stala se tato opera jakýmsi předchůdcem dnešního muzikálu.*“ Zatím poslední uvedení se konala již před několika lety v Německu – v roce 2007 v Das Volkstheater Rostock a v roce 2009 v Theater Heidelberg. Režisér Nekvasil k inscenaci v německém Rostocku uvedl: „*Koncem roku 2006 a začátkem 2007 jsem měl příležitost připravovat pro Volkstheater Rostock inscenaci opery Bohuslava Martinů Tři přání (...). Naše inscenace byla prvním uvedením díla bez jakýchkoli hudebních škrťů. Jen některé mluvené pasáže začátku třetího aktu byly vynechány. Provedení bylo připraveno v německém překladu Marcuse Gammela.*“ Nyní přinášíme tuto operu poprvé i na prkna ostravské opery, a to opět v nezkrácené verzi a v léty osvědčeném „martinůvském“ inscenačním týmu Dvořák–Nekvasil. Pevně věříme, že se **Tři přání** bezpochyby jeví jako velice současná opera, která v sobě ukrývá nejen neobvyklé filmové a hudební řešení, ale i neotřelý vtip a morální poselství, které by mohlo vést diváka k zamyšlení nad povrchností předimenzovaných tužeb moderní společnosti. (em)

INZERCE

- slavnostní rauty
- plesy
- konference
- svatby
- rodinné oslavy
- moderní gastronomie
- individuální přístup
- vysoká kvalita
- profesionální servis
- technické zajištění

info@ipcatering.cz +420 603 317 299 www.ipcatering.cz

Jan Klusák (1934)

FILOKTÉTÉS*Právě dokončená nová opera na text
Sofoklovy tragédie*

Jednoaktová opera z let 2012–2015, libreto sestavil skladatel z textu Sofoklova dramatu v překladu Rudolfa Mertlíka (1913–1985) z roku 1975 s přihlédnutím ke komentářům Karla Hubky (1938–1986)

Hudební nastudování a dirigent

	Marko Ivanović
Režie	Jiří Nekvasil
Scéna	Daniel Dvořák
Kostýmy	Simona Rybáková
Videoprojekce	Tomáš Hruza
Sbormistr	Jurij Galatenko

Osoby a obsazení:

Filoktétés	Jakub Tolaš
Odysseus / Odysseův vyzvědač převlečený za kupce	Jorge Garza
Neoptolemos, syn Achillův	Jana Hrochová
Héraklés	Martin Gurbal'

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková**

Nastudování v českém originále s českými titulky, v koprodukcí s Operou Národního divadla v Praze

Operu v současnosti nedělají ani tak města a místa jako režiséři. A pokud je odvážný režisér zároveň šéfem divadla, může se stát, že na *Pražském jaru* zazní až třetí repríza opery uvedené v Ostravě. Skladatel Jan Klusák svěřil premiéru své nové opery *Filoktétés Jiřímu Nekvasilovi* z dobrých důvodů a zkušeností z někdejší popřevratové *Opery Furore*. Pozitivní šok z nových inscenačních přístupů už sice časem vyprchal, přesto jeho režii zůstává příchutí lehké ironie, odstupu a jevištního pragmatismu. Přidá-li se scéna **Daniela Dvořáka** a hudební nastudování **Marka Ivanoviče**, je zaděláno na neopominutelnou událost sezóny.

Filoktétés je veskrze komorní opera. Pracuje se čtyřmi hlavními postavami: Filoktetem, Odysseem (respektive jeho vyzvědačem), Neoptolemem a na krátký okamžik i Hérakleitem. Čtveřici doplňuje antický chorus na scéně. Jan Klusák je autorem nejen hudby, ale i libreta vybraného ze Sofokla. Ve dvacátém století by jistě nebyl sám, Sofoklovi se věnoval například Igor Stravinskij ve svém *Oidipu Rexovi* či Carl Orff nebo Iša Krejčí v *Antigoně*.

Filoktétés trvá sice jen hodinu a půl, ale hutnější konverzační operu bychom těžko hledali. Autor navrhuje hovořit spíše o oratoriu, ale chybí zde přece jen postava vyprávěče jako v tradičních oratoriích,

kteřou dodržuje ještě Stravinskij ve zmíněném *Králi Oidipovi*. Navíc je opera opravdu statická a vše se odehrává v rovině textu. Ve *Filoktétovi* se téměř neustále konverzuje, a to velmi svižně. V tradiční opeře by na takové množství textu možná nestačilo několik hodin. I proto jsme uvítali titulky, které zpočátku u české opery mohly působit paradoxně. Další výhodou sledování textu byla nepřilíš dobrá česká výslovnost Odyssea, resp. Odysseova vyzvědače v podání tenoristy **Jorgeho Garzy**. Jeho postava často hovoří velmi rychle a autor ji několikrát ironizuje květnatými koloraturami, které v převážně atonální opeře modernistického střihu působí záměrně poněkud komicky. V této souvislosti můžeme připomenout například operu *Faust* Josefa Berga, který používá stejný princip právě k ironizaci a demytizaci Fausta. Konečně, Josef Berg má také operu *Odysseův návrat*, kterou v roce 1994 pro Českou televizi připravili právě Daniel Dvořák s Jiřím Nekvasilem.

Filoktéta doprovází klavír, snad jako pozůstatek někdejšího barokního recitativu secco. Když jsme u tradiční terminologie, dalo by se říci, že Klusákova opera stojí převážně na recitativním principu, několik zastavení v toku rychlého vyprávění představují vnitřní úvahy Filoktétovy, které bychom mohli přirovnat k áriím. Jinak je děj přerušován pouze vstupy sboru, neustále přítomného na scéně, který je komentuje, často náročnou polyfonní technikou. Obecně řečeno, skladatel posluchače nešetří. Když ve Filoktétově výstupu zazní asi v půli opery durový akord, získáte pocit, že se děje něco zásadního. Jan Klusák evidentně mistrně pracuje s témbry nástrojových kombinací. Jen bychom potřebovali hudbu slyšet ve velkém divadle a hlavně ve velkém orchestrálním obsazení.

Co hodnotit lze, jsou výkony pěvců. **Jakub Tolaš** je výborný a přesvědčivý Filoktétés. Je mu zřetelně rozumět, stejně jako Neoptolemovi **Jany Hrochové** (dříve Wallingerové). Oba zpívají téměř bez ustání, což je nesmírně náročný úkol.

Mužský sbor je v zásadě komorní a je komponovaný v několikahlasé polyfonii. Větší jistota by mu prospěla, ale možná by stačilo jen navýšit počet pěvců. Pro herectví zde příliš mnoho prostoru není a vzhledem k minimalistické scéně i úsporným náznakům ve svícení je nutné bedlivě sledovat text a znát příběh a libreto nejlépe v předstihu. Barokně působí sestup Hérakleita (**Martin Gurbal'**) z nebes ve velmi nebarokním výtahu a jeho ironicky sošný kostým neodkazuje ani tak ke komturově soše v *Donu Giovannim*, jako spíše k Supermanovi s batohy svalů příštích pod kostýmem. Jistý paradox spatřuji v tom, že moderní (v pravém slova smyslu) opera Jana Klusáka je inscenována postmoderním způsobem. Nicméně návodu, jak inscenovat soudobou českou operu s antickým námětem mnoho nemáme. Důležitý je samotný fakt vzniku opery, která se v žádném případě neveze na vlně popularity autora nebo tématu, jak jsme mohli vidět v jiných případech v minulých letech. Jan Klusák striktně trvá na morální závažnosti tématu a způsobu zhuštnutí, který se nepodbízí publiku. Hodinu a půl drží obecenstvo v sevření a donutí ho odnést si nastolené otázky s sebou domů...

Martin Flašar (muzikolog): Obtižný Filoktétés
Jana Klusáka mříž z Ostravy na Pražské jaro,
www.operaplus.cz

BLAHOPŘÁNÍ

V úterý 29. září tohoto roku oslaví neuvěřitelné 94. narozeniny emeritní sólistka opery Státního divadla v Ostravě (dnešní NDM) paní **Věra Heroldová**. Brněnská rodačka zdejší opeře věnovala více než patnáct let života, ale kulturní dění v Ostravě pozorně sleduje až do dnešních dnů. Ve zdejším angažmá ztvárnila na čtyři desítky rolí – Mařenku z *Prodané nevěsty*, Žofii z *Werthera*, Oscara v *Maškarním plese*, Musettu (*Bohéma*), Lišáka v *Příhodách lišky Bystroušky*, Giuliettu z *Hoffmannových povídek*, Gildu (*Rigoletto*), Blaženku v *Tajemství*, Violettu v *La traviatě*, Siebela (*Faust*), Neddu v *Komediantech*, Mozartovu Zerlinu a mnohé další.

Ke krásnému životnímu jubileu paní Věře Heroldové srdečně blahopřejeme! (red)

činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Franz Arnold (1878–1960)
– Ernst Bach (1876–1929)
ŠPANĚLSKÁ MUŠKA
Komedie plná lásky
Režie: Janusz Klímsza
Premiéra 29. října 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Jesper Halle (1956)
LESÍK
Hra o dětství
Režie: Victoria Meirik
Česká premiéra 5. listopadu 2015
v Divadle Antonína Dvořáka

Pavel Vilíkovský (1941) – Miro Dacho (1983)
DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA
Cesta do hlubin „znormalizované“ duše
Režie: Lukáš Brutovský
Česká premiéra 21. ledna 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

Marius von Mayenburg (1972)
MUČEDNÍK
Cesta ke spasení, cesta k ztracení
Režie: Janusz Klímsza
Premiéra 6. dubna 2016
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Alfred Jarry (1873–1907)
KRÁL UBU
Panděro moci
Režie: Jan Frič
Premiéra 7. dubna 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

William Shakespeare (1564–1616)
VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ
Taškařice o milostných nástrahách
Režie: Peter Gábor
Premiéra 16. června 2016
v Divadle Jiřího Myrona

Činohra NDM je na Facebooku:
ČINOHRA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

VELKÝ GATSBY
Ivan Dejmál (Jay Gatsby)

Foto Radovan Štátný

REPERTOÁR ČINOHRY (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2015)

Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka
POSTRŽINY
Režie: Janusz Klimsza
2. 9. (10.00), 25. 9. (10.00), 3. 10. (18.30), 6. 10. (18.30)

Christopher Marlowe
DOKTOR FAUSTUS
Režie: Pavel Khek
4. 9. (10.00), 23. 9. (18.30), 22. 10. (18.30)

Michael Cooney
HABAĐÚRA
Režie: Roman Groszmann
8. 9. (18.30), 2. 10. (18.30), 17. 10. (18.30)

Carlo Goldoni
POPRASK NA LAGUNĚ
Režie: Janusz Klimsza
10. 9. (10.00), 14. 9. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
13. 9. (18.30), 15. 9. (18.30), 4. 10. (16.00)

Liz Lochhead
PERFECT DAYS
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
16. 9. (18.30)

Molière
ŠKOLA PRO ŽENY
Režie: Janusz Klimsza
17. 9. (18.30), 23. 9. (18.30), 24. 9. (19.00) – zájezd Městské divadlo Zlín, 8. 10. (18.30), 10. 10. (18.30)

Ivan Buraj – Marek Pivovar – Dagmar Radová
ODSUN!!!
Režie: Ivan Buraj
18. 9. (18.30), 18. 10. (15.00)

Felicia Zeller
ROZHOVORY S ASTRONAUTY
Režie: Ondřej Elbel
18. 9. (19.00), 20. 9. (19.00), 18. 10. (16.00)

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
Režie: Vít Vencel
19. 9. (18.30), 11. 10. (18.30)

Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf
VELKÝ GATSBY
Režie: Peter Gábor
22. 9. (18.30), 29. 9. (18.30), 9. 10. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
26. 9. (19.00), 1. 10. (19.00)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman
27. 9. (20.00), 16. 10. (19.00)

Herman Koch – Kees Prins
VEČEŘE
Režie: Peter Gábor
6. 10. (18.30), 14. 10. (18.30)

Anna Saavedra
KUŘÁCKY
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
20. 10. (19.00)

Franz Arnold – Ernst Bach
ŠPANĚLSKÁ MUŠKA
Režie: Janusz Klimsza
29. 10. (18.30) – premiéra, 31. 10. (18.30) – I. repríza

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA ČINOHRY

Vážení a milí diváci a příznivci divadelního umění,

po parném létě si Vás touto cestou dovoluji pozvat na reprízy činoherních inscenací a především na nové tituly, které se pro Vás chystáme připravovat.

Složení režisérských osobností a jejich týmů můžeme směle nazvat evropským. Pozvání přijali významná norská režisérka Victorie Meirik, mladý talentovaný slovenský režisér Lukáš Brutovský, v Česku již několikrát oceněný. Trojici doplňuje jeden z nejvýznamnějších představitelů současné mladé české generace, režisér Jan Frič.

Můžete se rovněž těšit na nezaměnitelný režijní rukopis domácího Janusze Klimszy, který kromě inscenace na velké scéně pro Vás připraví novinku v oblíbené zkušební v Divadle Antonína Dvořáka.

V samotném závěru sezóny se režijní taktovky ujmu já, tentokrát v Shakespearově klasické komedii.

Těším se na Vás. Na viděnou v našem divadle.

 Peter Gábor

Tip Petera Gábora na měsíc září:
DOKTOR FAUSTUS – brilantní tragikomedie Shakespearova současníka Christophera Marlowea o Faustovi, který se upíše ďáblu výměnou za to, že se mu dostane neomezeného vědění...

Reprízy 4. 9. (10.00), 23. 9. (18.30), 22. 10. (18.30), 13. 11. (18.30) a 26. 11. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona
Na fotografii Robert Finta (Christopher Marlowe) a Aleš Bilič (William Shakespeare)

Foto Radovan Štátný

ZAMYŠLENÍ NAD VELKÝM GATSBY

Francis Scott Fitzgerald (1896–1940)
– Rebekka Kricheldorf (1974)

VELKÝ GATSBY

Večírek nekonečných iluzí

Překlad
Režie
Dramaturgie
Scéna
Kostýmy
Videomapping
Výběr hudby
Choreografie

Michal Kotrouš
Peter Gábor
Dagmar Radová
David Bazika
Tomáš Kypta
František Pecháček
Peter Gábor
Eva Burdová

Osoby a obsazení:
Jay Gatsby
Nick Carraway
Daisy Buchananová
Tom Buchanan

Ivan Dejmal
Robert Finta
Izabela Fírllová
Jacob Erftemeijer /
David Janošek
Pavína Kařková
Petr Houska
Lucie Končoková
Jan Fiřar
Lada Bělařková
Vladimír Polák
Tereza Richtrová
Alexandra Gasnárková
František Strnad
Marie Logořdová
Jiří Sedláček
Petra Lorencová
František Večeřa
Aneta Kernová
Jan Kovář

Reprízy 22. 9. (18.30), 29. 9. (18.30),
9. 10. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Svůj třetí román *Velký Gatsby* vydal Francis Scott Fitzgerald 10. dubna 1925, tedy právě před

Ivan Dejmal (Jay Gatsby)

Foto Radovan Štátný

devadesáti lety. V hamburském Schauspielhausu byla v lednu 2012 uvedena jeho dramatizace z pera německé dramatičky Rebekky Kricheldorf. V České republice se tato jevištní adaptace objevuje vůbec poprvé.

Děj nás zavede do New Yorku dvacátých let dvacátého století, do časů prohibice. „Přijel jsem, aby ze mě něco bylo,“ říká vypravěč celého příběhu Nick Carraway. Ubytoval se v sousedství obrovité vily jistého Gatsbyho, nejzámožnějšího z tamních boháčů, který se z bída sám vypracoval. Nikdo nic o něm neví, a tak se o něm roztrušují roztodivné zvěsti...

Fitzgeraldův román i jeho dramatizace dokazují, že stále platilo a bude platit, alespoň v myslích určitých lidí, že **hodnota člověka se odvíjí od výše jeho příjmů**. V duchu této logiky můžeme vyvodit sporný, leč pro někoho přijatelný závěr: Čím víc peněz mám, tím lepší a váženější jsem člověk. To, jestli má někdo charakter, zdali má dobré srdce, jestli něco umí nebo je-li už sama jeho přítomnost pro lidi oblažující, se podle většinového mínění (a strašně rád bych se pletl!) zdá být zanedbatelné.

Teprve díky bohatství nalézá člověk u svých bližních nenadálé omilostnění. Vždyť na Gatsbyho večírcích se podle jeho slov vyskytuje jen „banda kriminálních nebo banda dědiců kriminálních“, kteří své jmění nabyli trestnou, avšak nepotrestanou činností. A jak uvidíte v jednáních některých postav této hry, upřednostňovaný ekonomický zřetel se uplatňuje i v partnerských vztazích, ve kterých je „láska“ považována buď za všeobecně směnný ekvivalent, za formu platidla, nebo za nezávaznou kratochvíli. Pouze jeden jediný člověk z našeho příběhu miluje druhého víc než sebe sama a těší se z jeho osobnosti, nikoli z toho, co má. **Neboť podstata opravdové lásky tkví v tom, že někomu miluju pro něho samotného, že mi lahodí jeho duševní založení.**

Boháči a zbohatlíci jsou vesměs natolik zhýčkaní, že automaticky očekávají, že za peníze jim všichni ve všem vyhoví. A v tom se bohužel často nemýlí. Jsou lidé, kteří na ně ustavičně láteří, a přece se před nimi i pro nepatrný peníz servilně ohnou a přeochoťně udělají, co se od nich žádá. **Na vině jsou tedy především ti, kteří svým chováním dovoluují druhým pocítit, že oni nad nimi mají moc.**

A na základě této iluze, že jim díky jejich majetnosti všechno v životě projde, stávají se citově, společensky a mravně otupělými, jak je zvlášť dobře patrné z jevištního předvedení závěrečné scény této hry. Žijí totiž v přesvědčení, že nic nemá větší cenu než peníze. Protože cenu má pro ně jenom to, co má nějakou cenu; co lze koupit, prodat nebo vyměnit. A nechápou, že **daleko důležitější než životní úroveň je prožitková kvalita života (to, jak se cítím), která není přímo úměrná hmotnému zabezpečení.**

Jednou z nejzajímavějších otázek je také ta, nakolik, či zda vůbec lze s těmito postavami sympatizovat, nebo se s nimi dokonce ztotožnit. Nicméně zkuste posoudit pravý význam přívlastku velký u osobního jména. Je Gatsby takový formát nebo jde o ironické podotčení pana Fitzgeralda? (on)

JAN FIŠAR: 60!!!

Živě si vzpomínám na den, kdy mi v poště přistála pozvánka na oslavu „neuvěřitelného“ jubilea, jak přední člen činohry NDM **Jan Fišar** označil své padesátiny. Jako by to bylo včera. Jenže už je to deset let a tyhle „kulatiny“ už skutečně neuvěřitelné jsou.

Mohl bys nejprve stručně popsat cesty, které tě přivedly až do ostravského angažmá?

Přivedla mne sem úplná náhoda, jak už to tak bývá. Byl jsem v roce 1982 v angažmá ve Východočeském divadle v Pardubicích a hráli jsme v Hradci Králové na festivalu Cervantesovy *Mezihry* a to představení viděl šéf činohry tehdejšího Státního divadla v Ostravě Karel Brynda a nabídl mi angažmá. Trochu jsem váhal, protože Ostrava pro mne v té době byla něco jako nejvzdálenější kout světa, něco, co jsem si ani ve snu nedovedl představit (bohužel tento pohled u mnohých lidí přetrvává dodnes), ale nakonec jsem přikývnul. Jsem rád, že jsem se tehdy rozhodl takto, protože zdejší činohru považuji odjakživa (na rozdíl od některých pseudointe-

lektuálů a pseudoumělců) za jednu z nejlepších v republice.

První role se prý vryje člověku do paměti navždy – je to tak i s tebou, nebo jsi výjimka?

No, ono jde taky o to, která první role, jestli ta ještě v LŠU nebo ta na gymnáziu, kde jsem hrál např. Setníka ve *Fanfánu Tulipánovi*, nebo ta na DAMU, kde jsem měl strašně rád Sadiho v chorvatské renesanční komedii *Dundo Maroje*, za kterou mne chválil sám velký Eduard Kohout, který ji hrával v Národním divadle v Praze, nebo ta první velká role v profesionálním angažmá. Pokud jde o VČD Pardubice (mé první angažmá), tak to byla překrásná postava Dolda v Kováčikově *Krčmě pod zeleným stromem* v režii Zdeňka Bittla, tehdejšího ředitele divadla.

A ta první ostravská?

Tom, jedna z hlavních rolí v *Čase tvého života* Williama Saroyana v režii Radima Kovala. Měl jsem tehdy na své první premiéře v tomto divadle ruku v sádře, což se mi přihodilo po takové nevydařené slovní, ale především fyzické konfrontaci v jedné pražské restauraci.

Děláš si statistiky, v kolika inscenacích jsi hrál?

Kdysi jsem si statistiky vedl, ale pak už toho bylo nějak hodně, tak jsem raději přestal. Ale počítám tak kolem dvou set rolí a k tomu samozřejmě desítky, spíše stovky pořadů z oblasti uměleckého přednesu, inscenace v jiných souborech atd., atd.

Kdybys měl sestavit pomyslný žebříček deseti rolí z těch mnoha, které by to byly?

Ale to přece nejde, některé se povedou lépe,

Jako Pekelník ve stejnojmenné hře G. B. Shawa v režii Juraje Deáka (SDO, 1992) Foto Josef Hradil

některé méně a některé nevyjdou vůbec, ale pořád jsou to role a příležitosti. Kdybych si opravdu musel bezpodmínečně vybrat, tak by to asi byly:

Dauphin Karel – *Svatá Jana* – VČD Pardubice – r. J. Dalík (1981); Don Juan – r. M. Tarant (1991); Pekelník – r. J. Deák (1992); Atahualpa – *Královský hon na slunce* – r. J. Klimsza (1993); Básník – *Romance pro křídlovku* – r. R. Lipus (1998); Cyrano de Bergerac – r. R. Lipus (1998); Mr. Jay – *Goldbergovské variace* – Komorní scéna Aréna – r. I. Krejčí (2008); a z poslední doby: Pastor Manders – *Přizraky* – Komorní scéna Aréna – r. P. Gábor (2014); Arnolf – *Škola pro ženy* – r. J. Klimsza (2015). A hned se ovšem musím omluvit rolím, jako byly: Fiesco, Casanova,

Se svým tatínkem Vlastimilem Fišarem, hercem Divadla na Vinohradech Foto archiv

Miláček, Veršinin, Jindřich VIII., Herkules, Vávra, Molière, Malvolio, Šašek a mnohým dalším, že jsem je nezařadil do „první desítky“.

Jaká role tě už navždy minula? Je ti to líto?

To je těžká otázka, setkal jsem se s tolika nádhernými rolemi, o nichž jsem nikdy nepředpokládal, že by mne do nich někdo vůbec obsadil. Možná je mi trochu líto, že mne nepotkaly velké úlohy v Shakespearových tragédiích, ale jak už jsem řekl, těch ostatních, včetně skvělých rolí v Shakespearových komediích, bylo opravdu mnoho a bohatě mi vše vynahradily.

Dostane-li herec otázku, s jakými režiséry se mu nejlépe spolupracuje, je to vždy překerní situace – většinou nechce nikoho opomenout a nazlobit. Můžeme se tomu vyhnout: zavzpomínej na nezapomenutelnou spolupráci s režisérem, který již nechodí po tomto světě.

Proboha, to je dost morbidní otázka. To už je možná lepší někoho, jak říkáš, opomenout a nazlobit. Ale dobře, v Pardubicích jsem měl poprvé možnost pracovat s vynikajícím režisérem Jiřím Dalíkem, dlouholetým režisérem Realistického divadla (dnes Švandovo divadlo) a později Divadla na Vinohradech. Tehdy to byla *Svatá Jana* G. B. Shawa a já jsem hrál Karla VII., později v Ostravě to byl Jindřich VIII. v Boltově *Člověku pro každé počasí*. Pan režisér, přestože už měl 70 let, s námi denně sedával do brzkých ranních hodin. Druhý den na zkoušce byl vždy perfektně oblečen, oholen a navíc vždy daleko více fit než my ostatní, mnohem mladší než on. Tradovalo se o něm také, že když se na zkoušce trochu ohne a začne si povytahovávat ponožky s pohledem na ně a nikoliv na herce, tak je velmi nespokojen s děním na jevišti. Párkrát, naštěstí ne mnohokrát, se to opravdu stalo. Práce s ním ovšem byla opravdu skvělá, byl to nobl člověk a režisér a to už se dnes, bohužel, moc nenosí.

Tvé jméno je neodmyslitelně spjata s poezií. Jak ses k uměleckému přednesu dostal?

Poezie a umělecký přednes jsou mojí první a největší láskou. Přivedl mne k nim vlastně můj tatínek Vlastimil Fišar, který byl také herec, ale hlavně výborný recitátor. Byl to navíc jeden z nejvdělanějších lidí, s jakými jsem se v kumštu setkal. A první básně, které jsem se dobrovolně naučil, byly: *Raport* Fráni Šrámka a *Balada vánoční* Jaroslava Vrchlického, a to především proto, že je recitoval Zdeněk Štěpánek, herec a recitátor mně z nejmilejších.

Už jsi pamětníkem, a tak se samozřejmě nelze ubránit vzpomínkám na kolegy,

Jako Don Juan ve stejnojmenné inscenaci v režii Michaela Taranta (SDO, 1991) Foto Josef Hradil

s nimiž už si na tomhle světě nezahraješ. Zkusme to beze smutku.

Rád vzpomínám a jsem šťastný, že jsem zažil silnou hereckou generaci této činohry, herečky a herce, kteří už, bohužel, nejsou mezi námi, ale na které alespoň takhle chci vzpomenout: na Mistra Miloslava Holuba a jeho ženu, výbornou herečku Jiřinu Froňkovou, na Zorku Rozsypalovou a Františka Šece, na Bedříška Kollinera, s kterým mne pojilo krásné přátelství, na své vynikající kolegy z šatny: Jeníčka Filipa, vzácného člověka a herce, na Karla Vochoče, herce nadaného od Boha, na Milana Šulce, na Zdenečka Kašpara, kamaráda, který odešel tak brzo, ale i na mnohé, mnohé další. Krásně jsme si spolu zahráli a spoustu sklenic společně vypili. Tak, na zdraví!

Mám rád herce, kteří se nebojí na jevišti vypadat směšně, neobávají se, že jejich věhlas utrpí, když předvedou něco, co by od nich publikum nečekalo. V této souvislosti si vždy vzpomenu na Dobře naložené václavky v Komorní scéně Aréna, kde jsi neváhal křepčit ve svazáckém kroji na hudbu Deana Reada, nebo Źukat do mikrofonu a pak volat „dále“ a jít otevřít domnělému přichozímu... Musíš v takové situaci překónávat nějaké zábrany, nebo to jde samo?

Samozřejmě nějaké zábrany zpočátku jsou, ale záleží především na tom, s kým jsi na jevišti, kdo to režíruje – a když se všechno kolem naštěstí sejde, tak je člověk ochoten ke všemu. Ale ještě k těm Lipusovým a tvým *Václavkám* v Aréně. Jedna z renomovaných českých kritiček toto vystoupení vůbec nepochopila (bylo navíc určeno k záchraně kostela svatého Václava) a dostali

jsme od ní v hodnocení v Divadelních novinách půl bodu z pěti možných, což je snad rekordní ocenění naší práce, a právě i proto jsem na tuto naši „estrádu“ hrdý.

Stává se – a na myslí mám třeba i tutěž inscenaci – že při repríze přeskočí jiskra mezi herci a publikem a je to pak pro obě strany zážitek a na konci se špatně cítí jeviště i hlediště. Máš nějakou teorii, proč tomu tak je?

Holt, někdy se daří, někdy ne, někdy je forma a někdy ji marně hledáme, stejně jako sportovci, ale především stejně jako všichni kumštýři. A někdy je i publikum vstřícnější a chápavější a někdy, bohužel, ne. Dá se říct, že u komedie se to často pozná už na začátku představení, jindy se publikum, ale i herci chytí později. Je to nevypočitatelné a nezměřitelné, naštěstí.

O divadelním umění už bylo napsáno mnoho vzletného, patetického, leckdy až nabubřelého. Zkusme to z opačné strany – jak bys definoval divadlo a herectví co nejobyčejnějšími slovy?

Pro mne osobně je divadlo zázrak, ale na jeho definici si opravdu netroufám. Za všechny to vystihuje úchvatná myšlenka mého milovaného Karla Čapka: „Věřím, že nejdůležitější a nejživější na divadle je herec, vše, co sniží intenzitu a přitěžlivost herectví, snižuje nevyhnutelně i životnost divadla.“

Za rozhovor poděkoval

(piv)

Jako Antonio Salieri v AMADEOVI v režii Pavla Šimáka (NDM, 2010) Foto Radovan Štátný

KDO CHCE LESU POROZUMĚT, MĚL BY SE HO NEJDŘÍVE NAUČIT POSLOUCHAT

Jako v předešlých číslech i nyní vám přinášíme čerstvé zprávy z probíhajících příprav inscenace norské hry **Lesík** vznikající v česko-norské spolupráci díky finanční podpoře z Norských fondů.

Inspirováni nejen výše uvedeným příslovím, ale především blížícími se divadelními prázdninami a začátkem zkoušení, strávili jsme červen prací ve znamení **Lesíku**, a to dokonce ve dvou fázích. Součástí těchto příprav bylo i 4725 kilometrů nalétaných během čtyř letů a setkání jak v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, tak v Nationaltheater v norském Oslu.

Náplní první fáze, jež proběhla 9. a 10. června, byla pracovní-studiijní cesta na sever, kam se české duo Sylvie¹ & Sylva² vypravilo na setkání s režisérkou Victorií Meirik, scénografem Olavem Myrtvedtem a dramatikem Jesperem Hallem. Hlavním cílem výpravy bylo osobní seznámení inscenačního týmu a s tím spojená konzultace plánů souvisejících s přípravami před začátkem zkoušení. Rovněž se nám nakonec podařilo přesvědčit norské spolupracovníky, že se všechny české ženy nejmenují Sylva, a zbylý krátký čas v severské metropoli jsme strávily pečlivým studiem norské kultury.

Druhá, ryze ostravská fáze se odehrála 22.–27. června v prostorách NDM. Hlavním programem v závěru divadelní sezóny byl šestidenní workshop pro herce pod vedením režisérky, jehož cílem bylo pracovní seznámení hereckého ansámblu s Victorií ještě před samotným začátkem zkoušení. V průběhu kreativně intenzivních (a místy i intenzivně

Henrik Ibsen střežící budovu oselského Národního divadla

Foto archiv

kreativních) dopolední jsme se věnovali jak textu hry a studiu inspiračních materiálů, tak i hereckým etudám a tematickým improvizacím. Kterak se na nich naši herci „vyřádili“, pro vás svým fotografickým okem zachytil Martin Popelář. (sr)

¹ dramaturgyně Sylvie Rubenová

² kostýmní výtvarnice Sylva Zimula Hanáková

Projekt je realizován za laskavé podpory EHP fondů

Šestidenní workshop pro herce pod vedením režisérky Victorie Meirik

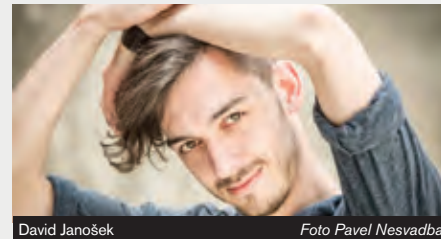
Foto Martin Popelář

KDO JE SYLVA ZIMULA HANÁKOVÁ?

Sylva Zimula Hanáková se řadí mezi nejvyhledávanější české výtvarníky kostýmů nejen pro divadlo, ale také pro film i televizi. Vystudovala scénografii na JAMU (a krom toho i češtinu a výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity). Z českých scén můžete ukázky její práce vidět např. v Národním divadle, Národním divadle Brno, Městském divadle Brno, Divadle na Vinohradech či v Klicperově divadle v Hradci Králové. Na zahraničních scénách spolupracovala s Vladimírem Morávkem na Pucciniho *Turandot* ve švédském Göteborgu či na Dostojevského *Něžné* v pařížském l'Apostrophe. Ani v NDM rozhodně není žádným nováčkem, její první místní inscenace byl *Lakomec* v režii Radovana Lipuse v roce 1995 a od té doby se coby kostýmní výtvarnice podílí na inscenacích všech čtyř souborů NDM. Ještě před *Lesíkem* tak stihne obléknout operu B. Martinů *Tři přání* aneb *Vrtkavosti života* v režii Jiřího Nekvasila.

Čerstvou posilou pánské šatny je herec **David Janošek**, kterého mohli diváci zaznamenat již v poslední premiéře minulého sezóny *Velký Gatsby*, kde se objevuje v alternaci s hostujícím Jacobem Erftmeijerem v roli Toma Buchanana.

David Janošek

Foto Pavel Nesvadba

David Janošek se narodil v roce 1989 v Brně. Od dětství se věnoval loutkovému divadlu, hrál s loutkami (marionetami), věnoval se řezbářství, vytvářel loutkové výpravy, masky, zároveň tančil společenské, latinskoamerické, moderní a jiné tance, dělal gymnastiku.

V roce 2011, po dvou letech na VOŠ restaurátorské, byl přijat na JAMU do ateliéru Oxany Smilkové. Během studia se setkal nejen s rolemi činoherními, ale mohli jste jej vidět i v muzikálové roli Soudce Turpina (Wheeler, Sondheim: *Sweeney Todd: Dábelský holič z Fleet Street*). V roce 2015 absolvoval roli Salvadora Dalího v autorské inscenaci režisérky a vedoucí ročníku O. Smilkové *Absolutní štěstí mouchy aneb Poslední mystifikace Salvadora Dalí*.

„Mám rád v divadle příchody, odchody a návraty (...) Připomínají tím, že za každým za je vždycky ještě nějaké další za.“

(V. Havel: Odcházení)

Ještě v průběhu studia hostoval ve Slovákém divadle v Uherském Hradišti v roli Firse (Čechov: *Višňový sad*).

Sylvie Rubenová

Foto Lenka Hotmarová

Sylvie Rubenová, nová dramaturgyně činohry NDM, se narodila roku 1991 v Praze. Knihy hltala od doby, co se naučila číst, a dramatické kroužky navštěvovala od základní školy (byť většinou skončila v roli vypravěče). Osudným se jí stala její práce uvaďečky ve Švandově divadle, a tak ve svých 17 letech zcela propadla divadelnímu prostředí a po maturitě na gymnáziu nastoupila v roce 2010 na DAMU.

Během studií v ročníku Milana Schejbala a Zuzany Síllové se divadlu věnovala jak ve škole, tak mimo ni, na všech možných pozicích – dramaturgyně, režisérka, asistentka režie, inspicientka,

produkční, osvětlovačka či zvukařka. Studia činoherní dramaturgie absolvovala *Kabaretem* Joea Masteroffa, Johna Kandra a Freda Ebba a komedií *Čechov na Jaltě* z pera Johna Drivera a Jeffreyho Haddowa.

K Ostravě přilnula v létě 2014, kdy působila jako asistentka režie u inscenace *Jak se vám líbí* v režii Michala Langa. Její první spolupráci s NDM bude norský *Lesík*.

S koncem předcházející sezóny se s námi **rozloučil herec Aleš Bílík a dramaturgyně Dagmar Radová**, jež nastupuje jako nová dramaturgyně brněnského HaDivadla. „*Vážení a milí, děkuji za vydatné dva roky, které jsem mohla v Ostravě strávit. Byla to pro mě zásadní iniciační zkušenost. A snad se mohu domnívat, že naše činoherní interakce byla vzájemně umělecky, ale také lidsky obohacující. Díky moc a vše dobré v nové sezóně!*“ loučí se Dagmar. Oba dva s námi strávili dvě sezóny a podíleli se za tu dobu dohromady na 15 inscenacích a my jim v jejich dalším působení přejeme hodně štěstí! (sr)

Foto © Petr Hubáček: "A tribute to Dalí"

PROGRAM

4. listopadu 2015 Divadlo v Celetné v 19.30 hodin
Jaroslav Havlíček / **PETROLEJOVÉ LAMPY**

Divadlo Petra Bezruče
Režie Martin František

8. listopadu 2015 Divadlo v Celetné v 10.30 hodin
Marta Guśniowska / **VLKU, DOBRÉ CHUTNÁNÍ!**

Divadlo loutek Ostrava
Režie Marián Pecko

8. listopadu 2015 Státní opera Praha v 19.00 hodin
Sergej Prokofjev / **OHNIVÝ ANDĚL**

Opera Národního divadla moravskoslezského
Dirigent Jan Kučera
Režie Jiří Nekvasil

12. listopadu 2015 Divadlo Komedie v 19.30 hodin
Tomáš Vůjtek / **SLYŠENÍ**

Komorní scéna Aréna
Režie Ivan Krejčí

15. listopadu 2015 Zkušebna Divadla na Vinohradech v 15.00 hodin
Felicia Zeller / **ROZHOVORY S ASTRONAUTY**

Činohra Národního divadla moravskoslezského
Režie Ondřej Elbel

15. listopadu 2015 Divadlo na Vinohradech v 19.00 hodin
Herman Koch, Kees Prins / **VEČEŘE**

Činohra Národního divadla moravskoslezského
Režie Peter Gábor

Vstupenky na představení je možné rezervovat a zakoupit v pokladnách jednotlivých divadel či v předprodejní síti www.ticketportal.cz a www.ticketpro.cz

PREMIÉRA

Franz Arnold (1878–1960)
– Ernst Bach (1876–1929)

ŠPANĚLSKÁ MUŠKA

Komedie plná lásky

Překlad	Jitka Jílková
Režie	Janusz Klimsza
Dramaturgie	Marek Pivovar
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Marcela Lysáčková

Osoby a obsazení:

Ludwig Klinke, majitel továrny na hořčici

Emma, jeho žena
Paula, jejich dcera
Eduard Burwig, poslanec, bratr Emmy

Wally, jeho dcera
Alois Wimmer, švagr Emmy
Dr. Fritz Gerlach, advokát
Heinrich Meisel
Anton Tiedemeier
Gottlieb Meisel
Mathilde, jeho žena

Jan Fišar
Anna Cónová
Pavlaína Kafková
Vladimír Čapka
Renáta Klemensová
David Viktora
Petr Houska
Vladimír Polák
Tomáš Jirman
Miroslav Rataj
Marie Logojdová

Premiéra 29. října 2015 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

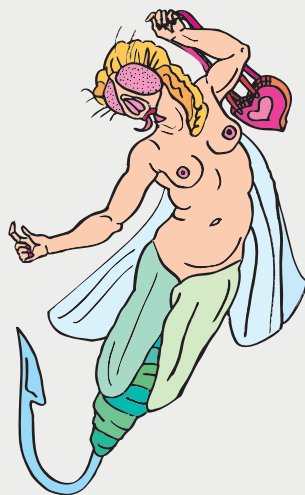
Repríza 31. 10. (18.30) v Divadle Jiřího
Myrona

Velký návrat Španělské mušky

Na německých i českých jevištích slavila ve dvacátých letech minulého století úspěch lehká komedie *Španělská muška*, která si střílela z pokrytecké morálky vyšších vrstev. Neminula ani Národní divadlo moravskoslezské, kde měla premiéru v prosinci 1925.

Takové hry jsou většinou jako spotřební zboží na jedno použití – splní svůj účel a upadnou do zapomnutí. Taškařice autorské dvojice Franz Arnold – Ernst Bach se však vynořila z propadliště času poté, co slavila úspěšný návrat na německá jeviště, a ovace sklídila i na Pražském divadelním festivalu německého jazyka v provedení berlínské Volksbühne. Následoval nový překlad Jitky Jílkové a hra se tak po devadesáti letech vrací i zpět do Ostravy.

A nutno podotknout, že zcela právem. **Napsána je totiž brilantně, s noblesou, vtípem, je plná nečekaných záměn a skandálních odhalení, slovní i situační komiky a samozřejmě nechybí ani láska, a to v podání hned dvou mileneckých dvojic.** Láska, či spíše dávné erotické vzplanutí, se stává ovšem také příznakem, který po letech pronásleduje několik ctihodných zámožných pánů, a to v živoucí podobě již dospělého „plodu“ oné hříšné

Takto si představuje ŠPANĚLSKOU MUŠKU Marek Pražák
© Marek Pražák

vášně. Překrásná tanečnice, zvaná Španělská muška, se na jevišti sice nikdy neobjeví, ale na dálku znamenitě míchá s osudy jednotlivých postav...

Režisér Janusz Klimsza rozehrává kolotoč bláznivých situací, v jehož víru se ocitají Jan Fišar, Anna Cónová, Pavlaína Kafková, Vladimír Čapka, Renáta Klemensová, David Viktora, Petr Houska, Vladimír Polák, Tomáš Jirman, Miroslav Rataj, Marie Logojdová a další. (piv)

INZERCE

mdz městské divadlo zlín

Kateřina Tučková, Dodo Gombár

ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ

drama o ženách, které „bohovaly“

20. 10. 2015 v 18.30 OSTRAVA
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

VINOTÉKA & ALKOTÉKA

STYLE

SPECIALIZOVANÁ PRODEJNA

Výběr vín z Moravy a zahraničí - skladem více než 1 500 druhů
Sektý a šampaňské
Portská vína, Madeira, Sherry
Prémiové rumy, koňaky, whisky
Pravidelné řízené degustace
Kvalitní točená vína
Sýry, olivy, klobásy, čokolády
a další doplňkový sortiment obalů, tašek, dekantérů, sklenic atd.

Odborně vyškolený personál je Vám vždy k dispozici.

Vinotéka & Alkotéka STYLE
Tyrsova 26
Ostrava - Centrum

e-mail: vinoteka.style@seznam.cz
web: www.vinoteka-style.cz
mobil: 605 524 305

ČTVRTSTOLETÍ S DAVIDEM VIKTOU

DAVID VIKTORA – 25 LET V NDM

V roce 1990 přijal David Viktora angažmá do činohry NDM v Ostravě, kde působí dodnes, tedy 25 let! Podle jeho vlastních slov: „*Někdy s utrpením, leč jsem věrný. A když mě naštvou, tak se budou divit!*“

David Viktora se narodil 22. 4. 1967 v Ostravě. Od roku 1973 žil v Brně, kde absolvoval základní školu s rozšířenou výukou cizích jazyků. Přešel na gymnázium v Tábořské ulici. Pak v letech 1994–1995 působil jako elév v Jihlavském divadle. Další čtyři roky byly už ve znamení jeho studia na divadelní fakultě JAMU, které byly zakončeny rolí Dr. Kerženceva v monodramatu M. Andrejeva *Jak zavraždit soka*.

Přes svou prudkou a nekompromisní povahu skrývá v sobě David Viktora citlivé a křehké srdce, čehož si povšimli různí režiséři, a tak za dobu svého působení v NDM nastudoval celou řadu pozoruhodných a kritikou i diváky ceněných rolí.

Od romantického rytíře Des Grieuxa (*Manon Lescaut*) přes pohádkového Bilba Pytlíka (*Hobit aneb Cesta za pokladem*), akčního a rozpustilého D'Artagnana (*Tři mušketýři*), provokativního Caligulu (*Caligula*), politického Augiáše (*Herkules a Augiášův chlév*), geniálního Felixe Humblea (*Humble Boy*), rozvázného Jindřicha IV. (*Královna Margo*), bojovného Francka (*Maryša*), mafiánského Reda or Deatha (*Nepohodlný Indián*), věřícího Tomáše Becketa (*Tomáš Becket*), kriminálního Týgra Browna (*Žebrácká opera*), rebelujícího McMurphyho (*Přelet nad kukaččím hnízdem*), bratrovražedného Boleslava (*Krvavé křtiny aneb Drahomíra a její synové*), slavného Barryho (*Bavič*), smilnicího Jesseho Kiplingera (*Apartmá v hotelu Plaza*), zarputilého sedláka Krále (*Konec masopustu*) až po prudkého Paula (*Večeře*), za jehož ztvárnění získal širší nominaci na Cenu Thálie – a to jsme zdaleka nevyjmenovali vše!

V roce 1997 poprvé a po roce 2000 s delšími přestávkami se věnoval dabingu. Od roku 1994 spolupracuje s televizními studii, převážně na pohádkových televizních filmech nebo pohádkových inscenacích: *Zmražený Vasil* (1994); *O Nesytovi* (1994); *Král ozvěny* (1999); ze zamýšleného triptychu *Trosečníci* si zahrál v pohádce *Poštáčka* (2002); *Království potoků* (2005) aj. David Viktora se objevil i v televizním seriálu *Vyprávěj* (2009). (mb)

David Viktora (Rytíř des Grieux) s Adrienou Jakubovičovou (Manon) v Nezvalově MANON LESCAUT (SDO, 1991)
Foto Josef Hradil

David Viktora v titulní roli Camusova CALIGULY (NDM, 2003)
Foto Josef Hradil

David Viktora (Barry) v Penhallově BAVIČI (NDM, 2009)
Foto Radovan Štátný

David Viktora (Bilbo) v inscenaci HOBIT aneb CESTA ZA POKLADEM podle Tolkiena (SDO, 1994)
Foto Josef Hradil

David Viktora (Tomáš Becket) v Anouillově hře TOMÁŠ BECKET (NDM, 2004)
Foto Josef Hradil

David Viktora (Paul) v inscenaci VEČEŘE autorů Kocha a Prinse (NDM, 2014)
Foto Radovan Štátný

Auto Heller,
hrdý partner
Národního divadla
moravskoslezského.

 Auto Heller

OSTRAVA | OPAVA

www.autoheller.cz

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Benjamin Britten (1913–1976)
– Samuel Barber (1910–1981)
– John Adams (1947)
– Richard Wagner (1813–1883)
– Charles Ives (1874–1954)
– Kurt Schwertsik (1935)

CHAPLIN

Kdo byl Charlie mimo filmové plátno?

Choreografie: Mario Schröder

Česká premiéra 19. listopadu 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Baletní komedie podle Williama Shakespeara

Choreografie a režie: Youri Vámos

Nastudování: Joyce Cuoco

Hudební nastudování a dirigent: Ondřej Vrabec

Premiéra 5. května 2016

v Divadle Antonína Dvořáka

Ve dnech
16. září,
8. a 21. října 2015
mimořádná představení
s duetem
ONE+TWO!

Balet NDM je na Facebooku:

BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

BAROCCO & CARMINA BURANA

V popředí Zuzana Majvelderová a Rei Masatomi
v části *Barocco*

Foto Martin Popelář

REPERTOÁR BALETU (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2015)

Herman Severin Løvenskiold

LA SYLPHIDE

Choreografie: Karina Elver

Dirigent: Jakub Klecker

11. 9. (10.00), 12. 9. (18.30),

3. 10. (18.30) – derniéra

Johann Sebastian Bach & Carl Orff

BAROCCO & CARMINA BURANA

Choreografie: Jacek Przybyłowicz (Barocco),

Youri Vámos (Carmina burana)

Dirigent: Marek Prášil / Adam Sedlický

16. 9. (18.30), 8. 10. (18.30), 21. 10. (18.30)

Sergej Prokofjev

POPELKA

Choreografie: Paul Chalmer

Dirigent: Jakub Klecker

20. 9. (15.00), 22. 9. (18.30), 25. 9. (18.30),

24. 10. (18.30), 25. 10. (16.00)

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

K představením inscenací LA SYLPHIDE, BAROCCO & CARMINA BURANA a POPELKA pro Vás připravujeme dramaturgické úvody. Začínají vždy půl hodiny před představením v 1. patře foyeru Divadla Antonína Dvořáka a ve foyeru Divadla Jiřího Myrona.

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFKY BALETU

Tip Lenky Dřimalové na měsíc září:
LA SYLPHIDE – vzdušný půvab dlouhých tylových sukní a bělostných balerínek, víl sylfid vířících v rychlém lehoučkém tanci se vrací v této sezóně na pouhých 3 představení!

Vážení přátelé tanečního umění,

připravili jsme pro Vás dvě nové premiéry a mezinárodní galavečer.

Dramaturgie tentokrát zvýšenou měrou klade důraz na neoklasický repertoár, ověřené dějové tituly s obtížnými efektními sólovými party a náročnými požadavky na vizualizaci představení v kontextu se světelným designem, projekcemi a kostýmy. Obě premiéry – *Chaplin* jako působivé dramatické taneční divadlo a *Sen noci svatojánské*, baletní komedie na motivy hry Williama Shakespeara – slibují dobrou zábavu.

Dovolte mi, abych Vám poděkovala za přízeň, kterou jste našemu souboru věnovali v minulé sezóně, za Vaše potlesky ve stoje, lichotivé hlasité „bravo“. Vaše podpora a fandovství se projeví na rekordním výsledku naší návštěvnosti – v roce 2015 se nám podařilo získat rekordních 94%.

Doufám, že budete stát při nás i v této sezóně.

Vaše

Lenka Dřimalová

Lenka Dřimalová

Reprízy 11. 9. (10.00), 12. 9. (18.30) a 3. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka
Na fotografii Giordano Bozza (James) a Chiara Lo Piparo (Sylfida)

Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Sergej Prokofjev (1891–1953)

POPELKA

Baletní fantazie o dvou dějstvích podle pohádky Charlese Perraulta

Kobylinky

Choreografie

Paul Chalmer

Hudební nastudování, dirigent

Jakub Klecker

Scéna a kostýmy

Anna Kontek

Osoby a obsazení:

Popelka Chiara Lo Piparo / Ayuka Nitta

/ Michaela Vápeníková

Princ Macbeth Konstantin Kaněra

/ Koki Nishioka

/ Sergio Méndez Romero

Macecha Olga Borisová-Pračíková

/ Petra Kováčová

Dcery macechy

Tenká Zuzana Majvelderová

/ Barbora Šulcová

Tlustá Isabelle Ayers

Dobrá víla Olga Borisová-Pračíková

/ Barbora Kaufmannová

Víla jara Ayuka Nitta

/ Michaela Vápeníková

Víla léta Anna Knollová

/ Chiara Lo Piparo

/ Michaela Vápeníková

Víla podzimu Saki Kagawa / Petra Kováčová

/ Brígida Pereira Neves

Víla zimy Barbora Kaufmannová / Chiara

Lo Piparo / Shino Sakurado

Učitel tance Giordano Bozza

/ Rei Masatomi

Přítel prince Stephane Aubry, Giordano

Bozza, Macbeth Konstantin

Kaněra, Rei Masatomi, Koki

Nishioka, Sergio Méndez

Romero, Vladimír Vašků

Stephane Aubry, Giordano

Bozza, Michal Bublík,

Tommaso Avezammo Comes,

Rei Masatomi, Koki Nishioka,

Sergio Méndez Romero

Reprízy 20. 9. (15.00), 22. 9. (18.30),
25. 9. (18.30), 24. 10. (18.30) a 25. 10. (16.00)
v Divadle Antonína Dvořáka

„Balet Národního divadla moravskoslezského umí upoutat pozornost svou přemýšlivou dramaturgií. Tentokrát překvapil načasováním premiéry titulu, který patří k vrcholům baletní klasiky 20. století a na české scéně se opakovaně vrací. V ostravském Divadle Antonína Dvořáka uvedl Popelku 23. dubna 2015, v den nedožitých narozenin Sergeje Sergejeviče Prokofjeva (1891–1953)...

Kanadský choreograf Paul Chalmer, autor ostravské Popelky, se inspiroval úpravou Fredericka Ashtona a vytvořil vlastní koncepci optického vyjádření Prokofjevovy hudby. Představení nejen roztančil, ale také herecky rozehrál. Chalmerův choreografický rukopis baletní neoklasiky nezapře mnohaleté působení u Johna Cranka ve Stuttgartu, v Les Ballets de Monte-Carlo a poté v řadě renomovaných baletních souborů evropských scén. Jeho Popelka měla loni premiéru ve Velkém divadle v Poznani a do Ostravy přichází jako osvědčený repertoárový titul zkušeneho baletního profesionála, který umí postavit inscenaci na interpretačních předpokladech

baletního souboru a úspornými vyjadřovacími prostředky dosáhnout maximum účinu. Scénografie a kostýmy Anny Kontekové zasazují příběh o Popelce do výtvarného stylu empiru. Barevná úspornost a splývavé linie dámských kostýmů soustředí pozornost na jednání hlavních aktérů, na rozmařilost a sebestřednost prostoduchého světa Macechy a jejích dcer. Na plesu tančí dámy v bílém a pánové v černém, šedá a poté bílá je také Popelka, která se de facto nikterak neliší od účastnic plesu, a přesto Prince zcela zaujme. Bílá je i Dobrá víla, doprovázená vybledlými Vílami ročních období. V inscenaci dominují Zlé sestry barvitou odlišností i tvarem svých kostýmů a výraznou charakteristikou postav.

Na souznění scénických akcí s hudbou má zásluhu orchestr opery NDM a dirigent Jakub Klecker, jehož pojetí rozkrývá zvukovou plasticnost Prokofjevovy partitury a koresponduje s choreografickými strukturami...

Dát smysl neoklasickému tvarosloví Paula Chalmera je úkolem tanečních interpretů. Charakteristika postavy Popelky se zdá bezproblémová. Má být skromná, pracovitá a vnitřně bohatá. Chiara Lo Piparo ji tančí s technickou jistotou a přesvědčivou vnitřní motivací. Její tanec lahodí oku, ovšem v hereckém dotvoření role má ještě skryté rezervy, zejména svou pracovitost neprojevuje příliš přesvědčivě. Princ v provedení Sergia Méndeze Romera svým zjevem a suverénním tanečním výkonem nikoho nenechává na pochybách, že právě on je tím vyvoleným Princem, který Popelce přináší svěží závan citu a nadějí do nové životní etapy...

Jana Hošková: Do Ostravy na empirickou Popelku, www.tanecniaktuality.cz

Vlevo Sergio Méndez Romero (Princ), uprostřed Chiara Lo Piparo (Popelka)

Foto Martin Popelář

Možná si ji vybavíte jako Žlutou dívku v *Návratech domů* (Po zarostlém chodníčku), loni byla ostravskou Sněhurkou, tančí Malou Mášu v *Louskáčkovi*. Potkat ji můžete nejen mezi Divadlem Antonína Dvořáka a Divadlem Jiřího Myrona, ale i na plakátech a titulní straně programu k poslední baletní premiéře – v alternaci totiž tančí také titulní roli v Prokofjevově *Popelce*. Členka souboru baletu NDM **Michaela Vápeníková.**

Vždycky jste chtěla být baletkou?

Vždycky ne, protože už od čtyř let jsem dělala sportovní gymnastiku. A teprve v devíti letech jsem se čírou náhodou, ani nevím jak, dostala k baletu.

Vy nevíte, jak jste se dostala k baletu?

Já si to nepamatuju. Jenom vím, že jsem přišla za svojí třídní učitelkou a zmínila se jí, že bych chtěla dělat balet. Ale kde jsem k tomu přišla, opravdu netuším...

Kdy jste vyměnila sportovní gymnastiku za balet?

Dva roky jsem současně dělala gymnastiku i balet – u Iriny Nazarenko a paní Hurychové, která mi potom doporučila, abych si vybrala a dělala jen jedno z toho.

Čím víc jsem Prokofjevovu hudbu poslouchala, tím víc se mi líbila...

Michaela Vápeníková jako Sněhurka

Foto Martin Popelář

Bylo pro vás těžké si vybrat?

Rozhodovala jsem se dlouho. A nejenom proto, že trenérku z gymnastiky jsem měla hodně ráda... Bylo to těžké.

Proč jste nakonec zvolila balet?

Balet můžete dělat déle než gymnastiku – v gymnastice v dvaceti, dvaceti pěti končíte. Navíc to bylo v době, kdy jsem se rozhodovala, že půjdu na konzervatoř, kam mě nakonec napoprvé vzali.

V době studií jste se účastnila řady baletních soutěží. Jste soutěživý, ambiciózní typ?

Ne, vůbec ne. Myslím, že jsem typ, který spíše stojí v ústraní, někde v koutku. Profesori mě na soutěže nutili, já jsem se tomu dlouho vzpírala. Musela jsem hodně samu sebe přemlouvat, abych tam šla – ale zpětně jsem ráda, že jsem tyhle zkušenosti získala.

Vaší výraznou sólovou příležitostí byla na začátku minulého sezóny Sněhurka. Co vás nejvíc překvapilo při studiu první velké sólové role?

No... řekla bych, že jsem možná nejvíc překvapila samu sebe. Jsem totiž hodně introvertní typ, nerada se před někým předvádím. Tím, že jsem musela už na baletním sále, při zkouškách, hrát, jsem zároveň musela hodně překonávat samu sebe. Ale když se mi to povedlo, měla jsem z toho radost. Takže to byla nejen profesní, ale i osobní zkušenost.

V čem je zásadní rozdíl mezi tanečním pojetím role Sněhurky a Popelky?

Řekla bych, že každá ta role je úplně jiná. Jediné, co je spojuje, že jsou to mladé dívky, které se potkají s princem. Ale co se týče pojetí, každou tu postavu musím znázornit a pojmout úplně jinak. Kdybych to měla porovnat, bylo pro mě těžší vcítit

se po herecké stránce do Popelky. Potřebovala jsem více času, abych si našla různé polohy, kdy být šťastná, kdy naopak nešťastná, kdy překvapená, dojatá, zamilovaná, stydlivá atd. A do toho všeho vložit techniku. V choreografii Paula Chalméra má Popelka čtyři sólové variace a k tomu několik duetů s princem – takže propojit hereckou stránku s technickou bylo občas složitější. V tuhle chvíli mám za sebou už několik představení, vždycky se na ně moc těším a snažím se užít si je co nejvíc.

Jak se vám spolupracovalo s choreografem Paulem Chalmerem?

Než přijel, paní šéfová nás „strašila“, že pan choreograf je hrozně přísný a rázný. Samozřejmě, byl přísný – ale taky přístupný tomu, když jste potřebovali najít jinou cestu k výsledku, než kterou nabídl on. Spolupracovalo se mi s ním strašně dobře a jsem za tuto příležitost moc vděčná.

A jaké bylo vaše první setkání s Prokofjevem?

Přiznám se, že jsem z toho měla zpočátku trochu strach. Ale čím více jsem to poslouchala, tím víc se mi ta hudba líbila, je opravdu pěkná. Dokonce jsem si sehnala nahrávku a pouštím si ji ve sluchátkách.

Sněhurka i Popelka jsou pohádkové postavy, které jsou za svou laskavost, dobré srdce a pracovitost odměněny. Myslíte, že by dívky s takovým charakterem uspěly i ve světě baletu?

Já bych řekla, že ve světě baletu musí být člověk více průbojný, mít „lokty“. I když samozřejmě pracovitost, ta tam musí být taky.

Popelka má dvě nevlastní sestry. Jak jste na tom vy?

Jsem z velké rodiny – mám čtyři sourozence,

dvě sestry a dva bratry, a ještě nevlastního bratra. Já jsem nejstarší.

Chodí se na vás sourozenci do divadla dívat?

Chodí – a rádi. Brášky občas vezmu i do zákulisí a vždycky jsou hrozně nadšení.

Která vlastnost (když si odmyslíme nezbytný talent) je podle vás pro tanečníka nepostradatelná?

Já myslím, že tanečník by měl mít „něco“ v hlavě. Aby dokázal přemýšlet – jinak se to podle mě dělat nedá. Často musíte myslet na více věcí najednou – na choreografii, na ten pohyb samotný, do toho musíte zapojit výraz a vnímat hudbu, lidi kolem sebe. Bez toho, abyste dokázala myslet na všechno zároveň, by to prostě nešlo.

Změnil se v profesionálním angažmá váš pohled na balet?

Určitě jsem změnila pohled na balet samotný. Na konzervatoři to bylo takové snění – budu tančit ve Vídni, půjdu na konkurz do Německa...

Teď, když jsem starší a mám trochu víc zkušeností, bych řekla, že to snění bylo nereálné. Je nás zkrátka ve světě baletu opravdu hodně – a pokud člověk nemá „lokty“ (jakože já je nemám), tak...

Jak se tedy stalo, že vás v poslední době můžeme vidat i v některých sólových rolích?

Myslím, že jsem měla hlavně velké štěstí. Do Sněhurky si mě vybral pan Igor Vejsada. Už na škole jsem vypomáhala v některých inscenacích, takže mě zná delší dobu, a tím pádem ví, jak pracuji. Jsem moc vděčná za tuhle příležitost. A co

„Vikendové pečeni“ z rozhovoru

PILINOVÉ ŘEZY

TĚSTO: 350 g polohrubé mouky, 500 ml kefíru, 1 vejce, 250 g krystalového cukru, 3 lžice kakaa, 1 vanilkový cukr, 1 lžice mleté skořice, 1 lžice jedlé sody, 200 ml oleje
V míse smícháme všechny ingredience a vzniklé těsto nalijeme na vymazaný a vysypaný plech. Během pečení (cca 20–30 minut na 180 °C) si připravíme krém a „piliny“.

KRÉM: 1 kostka másla, 0,5 l mléka, 2 sáčky pudinku, 1 vanilkový cukr

V mléce uvaříme hustý pudink ze dvou sáčků, necháme vychladit. Poté zašleháme máslo.

NA OZDOBU („PILINY“): 100 g moučkového cukru, 50 g strouhaného kokosu, 50 g másla, čokoláda, Margotka

Na pánvi rozpustíme máslo, nasypeme cukr; jakmile se rozpustí, přidáme kokos a smažíme do barvy „pilin“.

Na vychladlý korpus natřeme pudink, nasypeme piliny, nastrouhanou čokoládu a Margotku. Necháme ztuhnout.

se týče Popelky, tam si vybíral pan choreograf; těžko říct, podle čeho si vybral právě mě. Možná, že s výběrem obsazení pomáhala také paní Małgorzata Chojnacka, která je asistentkou choreografa. Spolupracuje s naším souborem od minulé sezóny, takže i ona už ví, jakým způsobem kdo pracuje. Každopádně jsem za tyhle příležitosti moc ráda a moc za ně děkuji.

Sólové příležitosti jsou pro vás větší radost, nebo stres?

Určitě jsem moc ráda, že dostávám příležitost tančit a dál se zdokonalovat – za to jsem opravdu ráda. Stres je to samozřejmě taky, ale převažuje radost.

Máte nějaké vysněné role?

Mám hrozně ráda Giselle – a tu bych si někdy chtěla zatančit.

A jiné profesní sny – třeba nějaké divadlo, kde byste chtěla tančit?

Vždycky jsem si chtěla zatančit na scéně Národního divadla. To se mi díky *Návratům domů* splnilo – a byl to velký zážitek...

Jste na prahu své baletní profesionální kariéry – která je sice delší než kariéra sportovní gymnastky, ale také není věčná. Napadá vás už dnes, čemu byste se eventuálně chtěla po jejím skončení věnovat?

Určitě. Hodně mě zajímá psychologie a pedagogika a právě tyhle obory bych chtěla vystudovat na vysoké škole. A potom učit.

Už teď jste jednou z lektorek baletního studia NDM. Jak se to stalo?

Já jsem od malinka chtěla být učitelka, ještě před tím, než jsem se dostala k baletu. A už v první sezóně angažmá jsem tady v Ostravě začala učit

Popelka Michaela Vápeníková

Foto Tamara Černá – Sofig

KDO JE MICHAELA VÁPENÍKOVÁ?

Rodačka z Vítkova, celý život žije v Ostravě, kde vystudovala taneční oddělení Janáčkovy konzervatoře a Gymnázia (2004–2012). Už za studii hostovala v baletu NDM, kde získala v roce 2012 angažmá. Tančila mj. *Vílu ve Spící krasavici*, malou labuť (pas de quatre) v *Labutím jezeru* nebo *Žlutou dívku v Návratech domů* (Po zarostlém chodníčku). Sezóna 2014/2015 ji přinesla titulní ženskou roli v obnovené inscenaci *Sněhurky a sedmi trpaslíků*, roli Malé Máši z *Louskáčka* a titulní roli v Prokofjevově *Popelce*.

sportovní gymnastky baletní přípravu. Hodně mě to baví, naplňuje mě to. A když odcházel někdo z pedagogů baletního studia (už nevím kdo), oslovily mě kolegyně, jestli bych to nechtěla taky zkusit. V tuhle chvíli učím už pětikrát týdně – což v obdobích, kdy máme zkoušky ráno i večer, je hodně náročné.

Na trénincích, zkouškách i představeních vydáváte spoustu energie. Jak ji doplňujete, jak relaxujete?

To já právě neumím. Jsem od malička naučená pořád něco dělat – v gymnastice, v baletu, teď v divadle, při učení... A když mám náhodou volný čas, stejně pořád musím něco dělat. Sice na sobě cítím, že bych potřebovala někdy vydechnout, ale neumím to. Občas mě nabíjejí děti, které učím – i když někdy dokážou taky pěkně vysát, jak kdy (*smích*). Taký čerpám energii z mladších sourozenců, se kterými trávím hodně volného času, a strašně ráda relaxuju u pečeni, u toho se celá „vypnu“. Nedávno jsem donesla svoje vikendové pečeni kolegům do divadla; snědli to během pěti minut a plno lidí po mně chtělo recept. I když sama nevím, jak to chutnalo, protože sladké nejím.

Máte nějaké další koníčky?

Můj koníček je učení. Taky moc ráda čtu – nejvíc mě zajímá druhá světová válka, v tom mám opravdu hodně načteno. A procházky – hlavně na podzim; vyjít si do parku a dívat se na barevné stromy, to mám moc ráda.

Čím je pro vás tanec?

Vším.

A kdyby k vám teď přišla pohádková víla a nabídla splnění jednoho přání – věděla byste, o čí požádat?

Přála bych si, aby všichni z méj rodiny byli zdraví.

Děkuji.

(pb)

Foto Oper Leipzig, Sascha Eilert

Benjamin Britten – Samuel Barber – John Adams
– Richard Wagner – Charles Ives – Kurt Schwertsik

CHAPLIN

Kdo byl Charlie mimo filmové plátno?

Koncept a choreografie **Mario Schröder**
Scéna, kostýmy a projekce **Paul Zoller**
Realizace světelného designu **Daniel Tesař**

Česká premiéra 19. listopadu 2015
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Deník Leipziger Volkszeitung označil Schröderův jedenapůlhodinový balet *Chaplin* za začátek nové éry v Lipsku; mj. napsal: „Je to vjem, který vás zasáhne přímo do srdce.“ Balet *Chaplin* byl kritiky označen za jeho nejlepší dílo, získal několik ocenění na německých operních scénách v Lipsku a Hannoveru a velkou podporu Geraldiny Chaplinové. Balet *Chaplin* v choreografii Maria Schrödera byl také zpracován mezinárodní společností EuroArts Music a Les Films Figures ve spolupráci s francouzským televizním kanálem MEZZO (věnovaným především klasické hudbě, opeře a baletu). O kvalitě nahrávky referovaly velmi kladné recenze. Kritik Lawrence D. Devoe (který například psal recenzi na videofilm *Kylián*:

Mario Schröder na zkoušce v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

„Je to vjem, který vás zasáhne přímo do srdce.“
Leipziger Volkszeitung

Forgotten Memories) píše: „... Schröderova verze příběhu Chaplina vystihuje výborně. Měl jsem počáteční obavy z eklektických hudebních sekcí, ale jakmile zapadly do různých tanečních variací, fungovaly velice dobře. V tomto baletu najdeme dramatický i hudební vývoj a nakonec dojdeme ke zjištění, že jde o velmi působivé taneční divadlo. Hvězdou celého představení je samozřejmě ohromující výkon tanečnice Waller, jejíž role malého tuláka je dokonalá. Tradicionalisté se na tuto ‚novou‘ choreografii mohou dívat odmítavě, ale nováčci a mladí diváci na druhou stranu ocení přirozený spád a plynutí tanečního příběhu Chaplina. Já osobně jsem si tohle představení užil náramně a viděl jsem ho dokonce dvakrát. Pokud na toto dílo půjdete bez předsudků, tak vás čeká skvělá zábava.“

Mario Schröder navštívil náš baletní soubor na konci minulých sezón. Přinášíme úryvky z rozhovoru s ním.

Z rozhovoru s Mariem Schröderem:

„... Hrozně rád dělám balety o lidech. Zajímají mě osobnosti a umělci z minulosti a přítomnosti, kteří reflektují svoji dobu jako například Jim Morrison ve svých písničkách nebo Charlie Chaplin ve své tvorbě. Ale co mají tyto osobnosti společného? Jsou snilkové, vizionáři, prožívají strach, obavy a mají mnoho společného s námi. Nedělám balety o těchto lidech kvůli jejich slávě, ale proto, že si kladou existencionální otázky, které se dotýkají i nás dnes. Myslím si, že Chaplin a Morrison můžou být paralelou k nám samotným v době, ve které žijeme. Máme tu výsadu, že můžeme vypovídat o těchto věcech prostřednictvím těla...“

KDO JE MARIO SCHRÖDER?

Narozený ve Finsterwalde, absolvoval baletní školu Palucca Schule v Drážďanech. V letech 1983 až 1999 byl prvním sólistou v lipském baletu – od roku 1991 pod vedením Uweho Scholze. Paralelně vystudoval choreografii na berlínské Vysoké škole pro herectví a režii Ernsta Busche.

V roce 1999 se stal šéfhoreografem Mainfranken Theater Würzburg, pak působil ve stejné funkci v Theater Kiel, počínaje sezónou 2010/2011 je ředitelem a šéfhoreografem baletu Opery Lipsko.

Mario Schröder je autorem téměř osmdesáti choreografií, pracoval jako tanečník a choreograf v různých státech světa – ve Francii, v Japonsku, Rusku, USA a Mongolsku. V Německu spolupracoval s důležitými baletními soubory, jako byly Deutsche Oper a Komische Oper Berlin, Aalto Ballett Theater Essen, Ballett Hannover a Oper Leipzig.

„... Můj pohled na tanec souvisí s mým vzděláním a má co do činění i s dobou, ve které žiju. V Palucca Schule jsem se naučil ‚pozorování‘, každý pohyb má svou motivaci. Museli jsme se naučit přepínat mezi tanečními styly. Zakotvil jsem ve volném tanci, považuji se za rozšiřovatele německé taneční tradice, ale s moderními prvky. Jenom krásný pohyb mě nezajímá, musí mít i myšlenku. Zajímá mě emocionální změna stavu. A proto se velmi nerad nechávám ‚zaškatulkovat‘, nejsem představitel žádného tanečního stylu. Je mi jedno, co si o tom druzí myslí, ať si mě zařadí, kam chtějí. Je mi to jedno, protože uvažuji o tanci jinak. Tanec je pro mne život a život je pro mne tanec...“

„... Tanec má tu geniální schopnost, že dokáže spojit zdánlivě nespojitelné. Kdybych dělal *Labutí jezero*, které není momentálně na repertoáru baletu Opery Lipsko, bude to kombinace klasického baletu a něčeho mytologického, co samotnému námětu předcházelo. Mou povinností jako umělce je předávat zkušenosti; ne konzervovat, ale pracovat novým autentickým způsobem. Platí to i pro ruskou baletní klasiku. Nebo například balet *Giselle*, kde vesnické chudé děvče miluje bohatého šlechtice. Úplně jednoduchý příběh, ale jakmile se tomu dá politický podtext, je z toho perfektní revue naší doby.“ (ld)

S příchodem nové divadelní sezóny přitancí do Národního divadla moravskoslezského také noví členové baletního souboru!

Jako asistent na polovinu úvazku nastupuje **Filip Veverka**, který působil dvě sezony v Tulsa Ballet v americké Orlahomě a pak jako sólista Deutsche Oper am Rhein v Düsseldorfu, kde tančil především v choreografiích Youriho Vamose. Poté odešel do Švédského královského baletu ve Stockholmu pod vedením Matse Eka. Po získání řady zkušeností v cizině, kde spolupracoval s významnými světovými choreografy, zakotvil v České republice a tančil na našich prvních scénách – v Praze, Brně a Ostravě. Na prknech Národního divadla moravskoslezského ho mohli diváci vidět v choreografii Jiřího Kyliána *Po zarostlém chodníčku*. Od minulých sezón pracoval se souborem jako hostující asistent choreografie na inscenaci *Carmina burana*.

Eriko Wakizono (Černá dívka) a Filip Veverka (Chlapec) v choreografii Jiřího Kyliána Po zarostlém chodníčku Foto Martin Popelář

Barbara Kaufmannová jako Effy v inscenaci LA SYPLHIDE Foto Martin Popelář

Do nové sezóny se po mateřské dovolené vrací v plné síle v roli Effy v baletu *La Sylphide* sólistka **Barbara Kaufmannová**, diváci budou mít možnost ji vidět již 12. září.

Soubor posílí japonská tanečnice **Shino Sakurada**, která dosud působila v poznaňském Teatru Wielkim jako 1. sólistka. Tančila například následující hlavní role – Sylphidu, Swanildu, Evu v choreografii Uweho Scholze, pas de trois v *Labutím jezeře* v choreografii Kennetha Greva. Nastupuje na pozici sólistky s povinností sboru. V roce 2014 byla nominována na nejlepší tanečnici Polska. Diváci ji budou moci vidět již v září v baletu *Popelka* v roli Víly zimy. Shino pochází z Japonska a když zrovna netancuje, tak nakupuje, protože její velkou zálibou je móda.

Shino Sakurada jako Popelka v choreografii Paula Chalméra Foto Katarzyna Zalewska

Po roční zkušenosti ze spolupráce v roli stálého hosta našeho baletu nastupuje od nové sezóny na pozici členky baletního sboru **Anna Knollová**, která je absolventkou Taneční konzervatoře hlavního města Prahy. Mimo tanec Anna ráda peče a jí japonské jídlo. Zbožňuje cestování, jízdu na horské dráze a učení dětí v baletní školičce.

Ženskou část baletního souboru také posílí sboristka Francouzka **Eugénie Hecquet**, která přichází ze školy Johna Neumeiera v Hamburku. Eugénie ráda poznává nové kultury a vždy se snaží být pozitivní a zdvořilá. Řídí se heslem Alberta Einsteina: *Nikdy se vám to nepodaří, když se přestanete snažit.*

Anna Knollová na fotografii z baletu SUITE EN BLANC ve variaci Pas de cinq Foto Hana Smejkalová

Eugénie Hecquet

Foto archiv

Mezi další divčí posily v pozici stálých hostů souboru budou patřit:

Anna-Lena Uth (Bavarian State Ballet II), **Aglaja Sawatzki** (Maďarská taneční akademie Buda-pešť), **Chloe Eva Piozzi** (škola Johna Neumeiera v Hamburku) a **Brittany Haws** (spolupracovala s Viena Festival Ballet).

Do pánské šatny přichází z Francie **Stéphany Aubry**, který tančil i sólové role v Teatru Wielkim v Poznani (Polsko), například Jamese nebo Gurnu v baletu *La Sylphide*, Rothbarta a Bena v baletu *Labutí jezero*, v moderním repertoáru např. v choreografii Itzika Galiliho. Do souboru nastoupí na pozici sboristy s povinností sól.

Z Austrálie do nové sezóny nastupuje **Justin Zee** z Melbourne City Ballet Company, kde například tančil roli Dona Josého v baletu *Carmen*. Justin také nastupuje na pozici sboristy s povinností sól.

Z Palucca Hochschule v Drážďanech přichází Ital **Matthias Kastl**, a to na pozici sboristy souboru.

Stálým hostem bude **Benoît Peillon** z francouzského souboru Le Jeune ballet v Lyonu. (mb, ld)

SE SOUBOREM BALETU NDM SE LOUČÍ

- Mikino Karube (Salzburg Ballett)
- Kristína Moravčíková (zpět doma na Slovensku)
- Markéta Pospíšilová (Les Ballets de Monte-Carlo)
- Lucie Skálová (Moravské divadlo Olomouc)
- Alessio Ciaccio (Ballet Chemnitz v Německu)
- Po-Ju Lin (zpět doma na Tchaj-wanu)
- Peter Ondrka (Moravské divadlo Olomouc)
- Filip Staněk (taneční projekty)
- Vladimír Vašků (přestože odchází na rodičovskou dovolenou, diváci ho budou moci vidět i nadále v některých představeních)

Národní divadlo moravskoslezské děkuje tanečníkům za spolupráci a vzkazuje:

„V novém angažmá zlomte vaz!“

Herman Severin Løvenskiold (1815–1870)

LA SYLPHIDE*Klasický balet o nenaplněné lásce*

Hudební nastudování, dirigent **Jakub Klecker**
 Choreografie **Karina Elver**
 podle Augusta Bournonvilla
 Scéna a kostýmy **Josef Jelínek**

Osoby a obsazení:

Sylfida **Olga Borisová-Pračíková**
 James **Giordano Bozza**
 / **Macbeth Konstantin Kaněra**
 Effy **Petra Kováčová**
 / **Barbora Kaufmannová**
 / **Brígida Pereira Neves**
 Gurn **Jan Krejčíř / Patrick Ulman**
 Madge **Jana Kopecká**
 / **Igor Vejsada**
 Matka **Klára Krejčířová**
 / **Jana Zelenková**
 a další

Reprízy 12. 9. (18.30) a 3. 10. (18.30) –
 derniéra – v Divadle Antonína Dvořáka

Poslední představení čekají v září a říjnu první
 ostravskou inscenaci jednoho z nejstarších

dodnes hraných romantických baletů – Løvenskioldovy *La Sylphide*. Klasický baletní titul nastudovala na jevišti Divadla Antonína Dvořáka podle Bournonvilovy verze z roku 1836 choreografka Karina Elver. Říjnová derniéra bude pro ostravské diváky poslední možností zhlédnout elegantní a filigránsky propracovaný dánský baletní klasický styl legendárního choreografa Augusta Bournonvilla.

Pro dospělé i dětské zájemce o klasický balet i divadelní zákulisí připravuje soubor baletu NDM sérii otevřených zkoušek. Před posledními představeními baletu *La Sylphide* budou diváci moci nahlédnout do tajů taneční a divadelní „kuchyně“. Chcete-li osobně potkat hlavní protagonisty, dozvědět se, jak se vaří kouzelný nápoj a co vše do něj musíte dát, abyste vyčarovali kouzelný šátek, jak se „vyrábí“ mlha na jevišti či kolik námahy musí sólista vynaložit na zkoušku před představením, pak pozvání platí přímo vám.

Účastníci otevřené zkoušky získají jako dárek 50% slevku, která platí na dvě vstupenky na jedno ze dvou posledních představení baletu *La Sylphide*.

Více informací najdete od konce srpna na www.ndm.cz a Facebooku baletu NDM.

(pb)

Olga Borisová-Pračíková (Sylfida)

Foto Martin Popelář

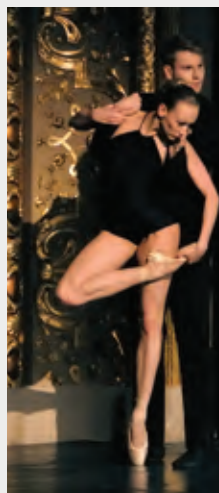
NÁBOR DO BALETNÍHO STUDIA NDM PRO ŠKOLNÍ ROK 2015/2016

Nábor dětí starších 5 let do lekcí BALETNÍHO STUDIA NDM se uskuteční ve dnech 7. a 8. září 2015 – každý den v době od 15.30 do 16.30 hodin na baletním sále Divadla Jiřího Myrona.

S sebou necht si děti přinesou na převlečení legíny nebo sukni (dívky) a obtažené tričko nebo tílko; na obutí měkké cvičky nebo ponožky.

V případě jakýchkoliv dotazů nás kontaktujte na adrese pavlina.machacova@vasedivadlo.cz nebo na telefonním čísle 731 940 150.

Světový choreograf

JACEK PRZYBYŁOWICZ

Mimořádná představení s duetem ONE+TWO v rámci inscenace *Barocco & Carmina burana*

Ve dnech 16. 9., 8. 10. a 21. 10. 2015 se od 18.30 hodin uskuteční v Divadle Jiřího Myrona tři mimořádná představení, při nichž bude možno zhlédnout inscenaci *Barocco* obohacenou o duet ONE+TWO uznávaného světového choreografa **Jacka Przybyłowicze**. Hudbu na téma „Bachovské capriccio“ složil současný hudební skladatel Roman Haas. Za interpretace violoncellistky **Markéty Kubínové** tančí **Zuzana Majvelderová** a **Patrick Ulman**.

Foto Martin Popelář

POUHÁ 3 UVEDENÍ

„Nikdy nedostanete druhou
 šanci udělat dobrý první dojem.“

- ✓ Nadstandardní výuka angličtiny
- ✓ Rychlé a profesionální překlady
- ✓ Zkušenosti a kvalitní tlumočníci

TAILORMADE
ENGLISH

ANGLIČTINA NA MÍRU

www.tailormadeenglish.cz / m: +420 731 190 817 / e: info@tm-english.cz

INZERCE

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Richard Heuberger (1850–1914)
 – Victor Léon (1858–1940)
 – Heinrich von Waldberg (1862–1929)

PLES V OPEŘE

Atmosféra půlnoční Paříže v operetním hávu
 Překlad a úprava: Tomáš Vůjtek
 Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
 Hudební nastudování: Karol Kevický
Premiéry 17. a 19. prosince 2015
 v Divadle Jiřího Myrona

Andrew Lloyd Webber (1948)
 – Tim Rice (1944)

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Legendární muzikál přichází do Ostravy
 České přebásnění: Michael Prostějovský
 Režie: Jiří Nekvasil
 Hudební nastudování: Jakub Židek
Premiéry 17. a 19. března 2016
 v Divadle Jiřího Myrona

Ondřej Smeykal (1975) – Jaroslav Dušek (1961)
L2!

Úzdravné operum

Hudba: Ondřej Smeykal
 Libreto: Jaroslav Dušek a Ondřej Smeykal
 Režie: Jiří Nekvasil
 Hudební nastudování: Marek Prášil
Světová premiéra 20. dubna
a druhá premiéra 22. dubna 2016
 v Divadle Jiřího Myrona

FANTOM LONDÝNA – přebírání hlavní ceny
 na Mezinárodním muzikálovém festivalu
 v jihokorejském Daegu

Foto Pavel Bár

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
 OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2015)

Muzikálový koncert

VOLÁ LONDÝN

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Jakub Židek

30. 8. (18.30), 10. 9. (18.30)

Zdenek Merta – Jiří Žáček

PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA

Režie: Petr Gazdik

Původní scénická a režijní koncepce Městské

divadlo Brno, Stanislav Moša

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Marek Prášil / Adam Sedlický

3. 9. (10.30), 30. 9. (18.30), 1. 10. (18.30)

Éva Pataki

EDITH A MARLENE

Režie: Janusz Klimsza

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

7. 9. (18.30), 18. 9. (18.30), 20. 9. (18.30),

10. 10. (18.30)

Pavel Helebrand

KYTICE

Režie: Pavel Helebrand

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

9. 9. (18.30), 22. 9. (10.30), 2. 10. (10.30),

16. 10. (18.30)

Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart

FUNNY GIRL

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

17. 9. (18.30), 19. 9. (18.30), 23. 10. (18.30)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský

– Michael Prostějovský

FANTOM LONDÝNA

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

24. 9. (18.30), 30. 10. (18.30)

Andrew Lloyd Webber – Don Black

– Christopher Hampton

SUNSET BOULEVARD

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

26. 9. (18.30), 27. 9. (16.00), 24. 10. (18.30),

25. 10. (16.00)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

EVITA

Režie: Petr Gazdik

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

7. 10. (18.30), 14. 10. (18.30)

Jacques Offenbach

KRÁSNÁ HELENA

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Karol Kevický

Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek

18. 10. (16.00), 20. 10. (18.30)

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

SEZÓNA VELKÝCH PŘÍBĚHŮ

Srdce ostravských diváků bije pro hudební divadlo. V uplynulých sezónách se zde odehrály lákavé premiéry světových muzikálů, dokonce takových, jež byly doposud vídány jen v těch největších metropolích. Ani opereta se neschovala ve stínu a stále hýčká své věrné diváky. Není velkým překvapením, když na některé z představení zavítá slavný autor či velká hvězda, diváci si na ostravskou scénu zvykli jezdit z mnoha koutů naší republiky. Soubor operety a muzikálu získal v uplynulé sezóně hned dvě Ceny Thálie a také vítězství na mezinárodním poli, kdy původní český muzikál *Fantom Londýna* získal hlavní cenu festivalu DIMF v jihokorejském Daegu (Tegu) a jeho představitelé byli odměněni oceněními za nejlepší herecké výkony. Snad šlo o jakési nadělení shůry, pro někoho možná nečekaný přívál úspěchů a štěstí, ale také odměna za práci, která je dělána celým srdcem.

Věrmě tedy, že nová divadelní sezóna se v dobrém slova smyslu nebude lišit od těch předchozích. I tentokrát se můžeme těšit na bohatou nabídku ze světa hudebního divadla. Opereta *Ples v opeře* je pravým skvostem světového repertoáru. Naše inscenace chce být poctou neodolatelné múze, půvabné Paříži, městu umění a krásy. **Skladatel Richard Heuberger ověřil děj půvabnými melodiemi, skutečnými hity.** Mezi účinkujícími se objeví domácí sólistka Martina Šnytová nebo hostující Lenka Pavlovičová a také oblíbený Josef Moravec. Režisérka Janka Ryšánek Schmiedtová tak společně s dramaturgem Tomášem Vůjtkem jistě nadělí 17. prosince krásný předvánoční dárek, který milovníky velké operety opět nadchne pro tento věčně oblíbený žánr.

Zřejmě neočekávanější premiéra nepotřebuje mnoho slov a komentářů. Legendární *Jesus Christ Superstar*, příběh všech příběhů, je jedním z neoriginálnějších zpracování posledních sedmi dní Ježíše Krista. **Nejslavnější rocková opera 20. století z pera Andrewa Lloyda Webbera a Tima Rice se během dvaceti let od české premiéry stala klasikou.** Ostravská inscenace slibuje být odrazem doby, místa a lidí, pro které vzniká. Pašijový příběh, klasická rocková hudba a neklidné srdce města, ve kterém žijeme. Nová inscenace režiséra Jiřího Nekvasila bude v pořadí již čtvrtým uvedením tohoto muzikálu u nás, přesto slibuje i několik zajímavých překvapení. **Vůbec poprvé zazní některé části, jež dosud znali pouze diváci prvního filmového zpracování z roku 1973.** Autor kultovního českého přebásnění Michael Prostějovský tak bude mít například příležitost představit zbrusu nový text písně „*Then We Are Decided*“. Choreografka Ivanka Hannichová, zakladatelka české taneční skupiny Dance 2XS se ostravským divákům představí vůbec poprvé. S muzikálem *Jesus Christ Superstar* však

Takto si představuje premiérové tituly Marek Pražák

už má bohaté zkušenosti. V 90. letech účinkovala v původní inscenaci v pražském Divadle Spirála a podílela se rovněž na novém karlínském nastudování v roce 2010. Do biblického světa nás jistě přenesne nevšední scéna Davida Baziky a kostýmy Sylvy Zimuly Hanákové. To všechno slibuje mimořádný zážitek, který si nesmíte nechat ujít. Největší rockový muzikál všech dob se v Ostravě představí poprvé 17. března, jen několik dnů před velikonočními svátky.

Tajemný název **L2!** v sobě ukrývá silný příběh, o kterém stojí za to vyprávět. Clemens Kuby je známý německý dokumentarista, filmař a bývalý předseda Strany zelených. V roce 1981, na vrcholu své kariéry, utrpěl při pádu z výšky úraz, po kterém ochrnul. Vzpětí, jen silou vlastní vůle, došel ke spontánnímu uzdravení. O svém prožitku a vyléčení napsal několik knih, svým čtenářům a obdivovatelům dodává sílu a naději i na mnoha osobních setkáních. Právě jeho nevšední osud zaujal české tvůrce, hudebníka Ondřeje Smeykala a herce a známého propagátora alternativního stylu života Jaroslava Duška, k napsání díla, které označili jako „úždravné operum“. **L2** je anglický termín, který označuje jeden z nejdůležitějších

obratlů v lidském těle. Zároveň je slovní hříčkou *Learn to = Uč se, poznávej!* **L2 je hudební divadlo na pokraji žánrů a zvyklostí.** Hranice jsou jen v nás.

Existuje mnoho teorií o tom, proč vlastně kdysi vzniklo divadlo. Byly popsány stohy papíru, svázané tisíce svazků učených knih, ale určitě jednu jedinou myšlenku o potřebě divadla bychom našli v každé té zmínce. V divadle by měl člověk přeci vždycky hledat nějaký vyšší smysl, další cíl, ohlédnout se a přitom se dívat do dálky. Nová sezóna bude zcela jistě cestou za poznáním, sezónou velkých příběhů, které stojí za to divákům vyprávět. (pf)

KOBR 95

Dne 9. září 2015 si připomene Národní divadlo moravskoslezské 95. výročí narození legendární osobnosti ostravského hudebního divadla, předního komika **Josefa Kobry**. Akce věnovaná tomuto komikovi se uskuteční v 16 hodin ve foyeru v Divadle Jiřího Myrona. (red)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

Milí příznivci operety a muzikálu,

nová sezóna je tady a s ní očekávání. Jaká že vlastně bude? Napovím, že rozhodně nevšední.

Čeká nás setkání s klasickou operetou, rockovým muzikálem i experimentálním hudebním divadlem. Větší pestrost si snad ani v rámci našeho souboru nelze představit.

Je to sezóna velkých příběhů! Svět pařížské bohémy, biblický Příběh příběhů i moderní pohled na schopnosti a víru v člověka. Věřím, že právě tahle široká rozkročenost bude lákadlem, kterému neodoláte.

Přeji Vám hezký začátek sezóny.

Patrick Frídrichovský

Patrick Frídrichovský

Reprízy 17. 9. (18.30), 19. 9. (18.30) a 23. 10. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona
Na fotografii v popředí uprostřed Peter Svetlík (Tenor) a Martina Šnytová (Fanny Briceová)

Foto Martin Popelář

Jakuba Žídka, hudebního ředitele a dirigenta operety/muzikálu NDM, mnozí právem považují za múzami políbeného hudebníka. Přes své mládí totiž s lehkostí vstupuje do mnoha hudebních žánrů a působí, jakoby se v nich pohyboval léta. Dirigoval takové tituly jako *Marguerite* nebo *Pardon My English*. Připravil jedinečná hudební nastudování muzikálů *Evita*, *Funny Girl* nebo *Sunset Boulevard*. Dost dobrých důvodů na malý, trochu netradiční rozhovor.

Existuje prý mnoho definic toho, kdo je to vlastně dirigent. Našel jste si nějaké vlastní?

Jak bych to nejlépe vystihl. Víte, napadá mne jedno příznačné přirovnání: Někdy si připadám jako jezdec rallye a orchestr je závodní auto, které musím řídit, ale i poslouchat, vnímat zvuk jeho motoru, ladit jeho výkon. Někdy na mne čeká příjemná víkendová projížďka poklidnou krajinou a někdy zase pěkně ostrá rallye. Jednou je to parádní přehlídka, podruhé pěkně ostrý závod na čas. Ani v jednom případě to ale není nuda.

A čemu dáváte přednost?

Rád jezdím divokou rallye. Na to ale musíte mít hodně dobrý stroj – a to si trůfám tvrdit, že

Jsem rád jezdcem ostré rallye!

Inscenace opery LIŠKA BYSTROUŠKA Operního studia Fakulty umění Ostravské univerzity na Hukvaldech Foto archiv Jakuba Žídka

naštěstí v podobě našeho orchestru máme. Samozřejmě s takovým přirovnáním někdo nemusí souhlasit, ale řekl jsem to schválně, pro pobavení běžného čtenáře tohoto rozhovoru. Všechno kolem aut mne prostě hodně baví, je to můj další svět, kde rád hledám relax a osvěžení. A náš orchestr, který jsem v tom dobrém slova smyslu přirovnal k dobrému závodnímu stroji, ten jím skutečně je. Na tom si (a rád) trvám.

Uplynulá sezóna byla určitě nevšední, pět premiér, pro diváky určitě atraktivních, ale také hodně těžkých...

Jsem rád, že to byla zajímavá dramaturgie a především náročná ve své rozmanitosti. Pro

každého muzikanta je fajn, když má možnost střídat žánry. Chvilku se věnujete klasické operě, potom třeba swingově-jazzovému klasickému muzikálu a pak přijde změna v podobě symfonické muziky. Poznávání různých interpretačních úskalí bystří hudební smysly. Je to dobré pro všechny. Každá ta zkušenost představuje nějaký interpretační svět. Musíte se dílem skrz naskrz proplést, projít jeho tajemství a poznat ho. To vás vlastně neustále zdokonaluje. Pro diváka asi dost těžko přenositelný pocit, ale to je na té práci to zajímavé.

A v čem jste se vy sám v uplynulé sezóně zdokonalil, co zajímavého jste poznal?

Oslovila mne *Funny Girl*, tam se člověk potkal s opravdu těžkým, ale krásným klasickým titulem amerického muzikálu. Hudba je to hodně pozitivní, roztančená, chtělo by se říct doslova rozzářená. Skutečným bonbónkem – a myslím, že i nejsilnějším titulem uplynulé sezóny – byl pro mne, a snad pro všechny zúčastněné, muzikál *Sunset Boulevard*. Nejen během zkoušek, ale především během představení je pro mne neskutečnou záležitostí. Doslova ze mne ždímá emoce, víc než kterýkoli jiný titul, co jsem dosud dělal.

Říká se, že právě váš výkon během představení *Sunset Boulevardu* nemá daleko k sólovému baletnímu výkonu ☺

Už jsem o tom taky slyšel. Je pravda, že nám to během studií na škole vytýkali, že se to zkrátka dělat nemá. A dá se samozřejmě dirigovat i bez té vnější energie, řada kolegů by to tak asi nejspíš udělala. Mne to ale při představení někdy strhne,

mám zkrátka potřebu na lidi kolem sebe působit i jinak než strohými dirigentskými gesty.

Což mne vede k tomu zeptat se, co všechno vlastně patří do té dirigentské výbavy. Je to jen technika gest, nebo i nějaká širší schopnost?

Mluvili jsme o té paralele s autem a rallye, pro mne opravdu v mnohém výstižné. Někdy si ideálně rozumíte se spolujezdcem a jindy ne. Je v tom také ta důležitá, ale dost těžko specifikovatelná lidská chemie. Není předem dáno, že si každý jezdec sedne s každým autem. V případě dirigenta to platí úplně stejně. Každý orchestr je jiný, navíc je to živé těleso. A každý orchestr má svoji kulturu, jiný způsob existence. Pro mne je představení tak trochu jako automobilový závod. Ale není to o rychlostech, spíš o výkonech a možnostech. Musíte mít plán, dobrou strategii, abyste před sebou viděli cíl, do kterého skutečně dojedete. No a náš orchestr už nějaké zkušenosti má, takže si společně dokážeme najít takovou situaci, kdy si „zajedeme soutěž“.

Takže se dá říct, že dirigujete jako o závod?

Ale to není můj styl. Já se naopak snažím mít všechno pevně v rukách, být nad věcí. Říká se „držet pevně volant“. I během představení

„Někdy si připadám jako jezdec rallye a orchestr je závodní auto.“ Foto archiv Jakuba Žídka

se dá „jet na hraně“. Ale musíte dobře vnímat, kdy vás okolnosti i schopnosti podrží. Já jen zkouším hranice, chci posunout věci trochu dál. Ale musí to být v příjemné atmosféře a všichni si to musí užívat a říkat si: „dneska to dobře jede“. Samozřejmě, někdy se dostanete do situace, kdy, obrazně řečeno, jedete závod v nepříjemném počasí. To pak musíme být všichni opatrní, abychom do cíle dojeli bezpečně a nic se cestou nerozbilo.

Jaký vyhlížíte cíl v příští sezóně?

U nás v divadle chystáme rockový muzikál *Jesus Christ Superstar*, to je velká partitura, která,

KDO JE JAKUB ŽÍDEK?

Pochází z Opavy. Vystudoval hru na varhany na Janáčkově konzervatoři v Ostravě u prof. Martiny Zelové. Poté navštěvoval Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity, kde ve třídě profesora Lumíra Pivovarského vystudoval sbormistrovství. Vysokoškolské vzdělání ukončil magisterským studiem na brněnské JAMU, kde studoval dirigování orchestru u Rostislava Hališky.

V sezóně 2007/2008 působil jako sbormistr operního sboru ve Slezském divadle Opava. Jako hostující dirigent spolupracoval například s Filharmonií Brno, Moravskou filharmonií Olomouc, Filharmonií Bohuslava Martinů ve Zlíně. Nejvýraznější je jeho spolupráce s Janáčkovou filharmonií Ostrava. V současnosti je hudebním ředitelem souboru operety/muzikálu v Národním divadle moravskoslezském a je rovněž dirigentem souboru opery.

věřím, slibuje hodně zajímavé zkušenosti pro nás pro všechny. Je to něco, co jsme dosud nezkusili. Na to se moc těším určitě. To bude jízda! (pf)

INZERCE

Minikino v září láká na kameramanský festival Ostrava Kamera Oko

Podzimní festivalovou sezonu zahájí v Minikině 25. září Ostrava Kamera Oko. Festival zaměřený na kameramanskou tvorbu nabídne během sedmi dní celkem patnáct projekcí. Dramaturgie festivalu se zaměřuje na vizuálně výrazné snímky a klíčové osobnosti kameramanského řemesla. K vidění bude sexuálně explicitní *Love 3D* francouzského režisérského enfant terrible Gaspara Noé, film *Aferim* oceněný na Berlinale Stříbrným medvědem za nejlepší režii nebo kultovní československá komedie *Jak utopit doktora Mráčka aneb Konec vodníků v Čechách*, která se bude promítat postaru z "pětatřicítky".

Komu o prázdninách unikla některá z filmových premiér, tomu zářijový program Minikina nabízí dostatek příležitostí dohnat resty. Několika repríz se dočká letošní novinka Woody Allena *Iracionální muž*, časosběrný dokument Heleny Třeštíkové *Mallory* nebo *Amy*, film o vzestupu a pádu soulové zpěvačky

Amy Winehouse. Mezi novinkami se vyjímá kultovní sci-fi *Vetřelci*, které bude v září znovu uvedeno do kin, rakouské drama *Láska šílená* a dokument o zpěvákovi a klavíristovi skupiny Psí vojáci Filipu Topolovi s názvem *Takové barevné ocasy letící komety*.

Balet *Romeo a Julie* otevře v úterý 22. září novou sezonu přenosů z Královského baletu v Londýně. Cenově zvýhodněné abonmá na všech šest představení sezony 2015/2016 je v prodeji na pokladně Minikina právě do prvního z představení.

Přijďte do Minikina za nezapomenutelnými filmovými zážitky a příjemnou atmosférou útulné Minikino kavárny. Srdečně vás zveme.

www.minikino.cz, Kostelní 3, tel.: 599 527 851

Na operetě mě vábí křehká teatrálnost i noblesní nadsázka

V posledních sezónách bylo o režisérce **Jance Ryšánek Schmiedtové** hodně slyšet – a to nejen v českých, ale také slovenských divadlech. S novou sezónou se ujmá funkce umělecké šéfy ostravského Divadla Petra Bezruče a navíc, sice poprvé, ale s o to větším nadšením, vstupuje do hájemství lehkonohé operetní múzy. A to je důvod k následujícímu rozhovoru.

Janko, čím je pro činoherní režisérku přitažlivá opereta?

Činoherní režisérku ze mě dělají činoherní zkušenosti. Ovšem to vnitřní tíhnutí, které mě dovedlo až k tomu, že skutečně režiju, to je o fous víc teatrálnější, než bych si pokaždé mohla dovolit v mé milované činohře. Už jako malou mě fascinovaly nalepovací řasy, falešné brillanty nebo barevná boa. Štras, flitry a paví péra považuji za doplňky, které byly moderní a lehce provokativní před sto lety a jsou i dnes, jen je umět nosit. Vábí mě ta nádherně křehká teatrálnost operety, toužila jsem se jí dotknout. A tak teď v pokoře vyčkávám, jestli si porozumí mé činoherní zkušenosti s operetní nadsázkou i noblesou, a velmi se na to v ten samý moment těším.

Máš s hudebním divadlem již zkušenosti, nebo se jedná o tvůj debut na tomto poli?

Na hudebním divadle Oty Ševčíka, činohře se zpěvy v Divadle v Dlouhé Jana Borny a Hany Burešové a „činoherních muzikálech“ v Divadle Na Fidlovačce jsem dospívala, pomohly mi přežít pubertu. Rok jsem žila i v americké muzikálové kultuře, kde jsem hltala, co se dalo. Za sebou mám i několik inscenací pro nejmenší diváky, ve kterých ze zpívalo. Před skutečnou operetu ale budu coby režisérka postavena poprvé.

Jak se připravuješ na inscenaci *Plesu v opeře*?

Mým skvělým partnerem je v tomto směru dramaturg Tomáš Vůjtek – a tomu stačilo jediné slovo, na kterém se již staví celý budoucí koncept

inscenace. Tím slovem je sen, chcete-li ještě jedno slovíčko a předložku navíc, půjde o sen o Paříži, nebo, řečeno rovnou celou větou, o všechno, co jste si kdy báli vysnit o Paříži.

Čím bude *Ples v opeře pro diváky přitažlivý*?

Věřím, že připravujeme ne tematicky, ale zpracováním lehoučkou operetku se zápletkou, u které se dost možná citlivější povahy začervenají. Hlavním naším cílem ale je, aby si divák sedl do hlediště a na celý večer zapomněl, co se děje kolem něj, a jen se nechal unášet vábivou atmosférou snění o francouzském městě plném hříšného flirtování i nebeského milování. Chceme strhnout divákovu fantazii nejlépe k tomu, aby se mu pak cestou domů chtělo zpívat a tančit. Protože o tom, jaký bude lidský život, rozhoduje to, co se děje v lidské hlavě.

Láká tě i nějaká další opereta nebo muzikál?

Samozřejmě že ano! Ale já si texty nevybírám jen podle toho, jestli se v nich zpívá nebo ne, když mě zaujme příběh, jsem pro všechno, co jej pomůže přenést před diváka, aby zůstal tak vzrušující, jak jsem ho cítila já. Jen pár týdnů po premiéře *Plesu v opeře* začnu zkoušet s herci Divadla Petra Bezruče v Ostravě hudební komedii nejen pro pamětníky *Škola základ života*. Byl to už dlouho jeden z mých režijních snů, tak uvidíme...

Chtěla by ses do nějaké operety nebo muzikálu přenést a prožít v něm pár chvil?

Prosím, prosím – ano! Jednak bych toužila být jednou z dekadentních kabaretních div v muzikálu *Kabaret*, stačí na jeden večer – nebo lépe večírek, pak jsem se ve svých dívčích snech viděla coby tanečnice varšavské opery Vanda Kvasiňská, samozřejmě z *Polské krve*. A v neposlední

Janka Ryšánek Schmiedtová po premiéře v NDM
Foto Radovan Štastný

JANKA RYŠÁNEK SCHMIEDTOVÁ

Po maturitě na Lincoln High School v Portlandu – Oregonu a na Arcibiskupském gymnáziu v Praze odešla studovat činoherní režii na Janáčkovu akademii múzických umění v Brně, odkud vyjela na stáže do portugalského Lisabonu a skotského Glasgow. Ateliér režie absolvovala inscenací *Eva, Eva!*

Divadlo chtěla dělat odjakživa. Navštěvovala literárně-dramatický obor ZUŠ pod vedením Dany Hlaváčové, několik let jezdila organizovat festival Jiráskův Hronov. Někdy vede workshopy, někdy překládá z angličtiny, někdy píše – za hru *Syndrom vztahu aneb Banální hra* získala cenu v dramatické soutěži Zlatá divadelní žába 2008, za hru *Fridy* ocenění v dramatické soutěži Cena Evalda Schorma 2010.

Doposud režírovala v Divadelním studiu Marta, Divadle Šumperk, HaDivadle, Městském divadle Zlín, Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění, Divadle Radost, Národním divadle moravskoslezském (Anna Saavedra: *Kuřáčky*, Liz Lochhead: *Perfect Days*), Divadle J. K. Tyla v Plzni a Národním divadle v Brně. Spolupracovala s brněnským studiem České televize, Českým rozhlasem a přispívá do několika periodik.

Vedle divadla se věnuje organizování nejrůznějších společensky kulturních akcí. V současné době je uměleckou šéfkou Divadla Petra Bezruče.

radě bych si velmi ráda zazpívala „Good morning, Ostravo!“ v novém lokálním přepisu slavného amerického muzikálu *Hairspray*, ovšem to by se mnou musel duet „Welcome to the 60's“ zpívat Jan Fišar, a to nevím, jestli by klaplo... Škoda jen, že ač mi toho příroda nadělila mnoho, hudebního sluchu jsem dostala spíš pomálu.

Chodíš ty sama na plesy? A do opery?

Na plesy jsem chodila často, tančit i postávat a zdobit u baru – pak jsem si ale vzala prince bez bílého koně, který, dle svých slov, namísto tanečních přečetl Nietzscheho. A tak spolu teď chodíme do opery.

Všichni víme, jak bývají operetní melodie „nakažlivé“ – zpíváš si je i v soukromí i ty?

Zpívám si, ovšem nenechte se mýlit, je to čím hůř – tím líp! Melodie dávám v hlavě dobře, nahlas jak kdy, slova zaměňuji, věty přetvářím – z operetních árií toto nejčastěji dělám se skladbou „Blondýnky něžné“. Dost možná proto, že jsem hustá brunetka...

Janko, díky za příjemný rozhovor!

(bar)

ÚSPĚŠNÝ ZÁJEZD S MUZIKÁLEM FANTOM LONDÝNA

Začátek léta se v divadle většinou nese ve znamení zasloužených divadelních prázdnin. Soubor operety a muzikálu však tentokrát odpočinek o pár dní odložil a vydal se ve dnech 7. až 14. července na předalekou cestu do exotické jihovýchodní Asie. Důvod? Náš původní český *Fantom Londýna* získal pozvání do hlavní soutěže na 9. mezinárodním muzikálovém festivalu DIMF v jihokorejském Daegu (Tegu).

Daegu je městem průmyslu, kde sídlí, nebo dokonce vznikly ty nejznámější jihokorejské značky známé i u nás. Přesto se ale v posledních letech o třetí největší metropoli Korejské republiky hovoří jako o kulturním městě, kde se dař takové muzikálům. Může za to zdejší mezinárodní festival, který si během uplynulých ročníků vydobyl důležité místo na muzikálové mapě. Pravidelně se zde představují divadelní soubory nejen z Asie, ale také čím dál větší konkurence ze Spojených států, Velké Británie, ale také Německa nebo Austrálie. Korejské publikum zkrátka miluje melodie, romantické příběhy a odvážné hrdiny víc, než kdokoli jiný na světě. I proto jsme byli zvědaví, jak zapůsobí český původní muzikál s hudbou Radima Smetany, texty Michaela Prostějovského a libretem Pavla Báry a Lumíra Olšovského na jihokorejské diváky.

Historicky nejdelší cesta souboru operety/muzikálu na téměř druhý konec naší planety však nakonec přinesla nečekaný, o to však cennější úspěch. Festivalová porota i diváci si naše představení doslova zamilovali, o čemž svědčil na místní poměry nezvykle dlouhotrvající potlesk v divadle Suseong Artpia během pěti vyprodaných repríz, a nakonec i ocenění. Těch udělilo vedení festivalu našemu *Fantomovi* hned několik.

Zástupci muzikálu FANTOM LONDÝNA před slavnostním večerem v Daegu Opera House, zleva Juraj Čiernik (Sean), Pavel Bár (spoluautor libreta), Patrick Fridrichovský (šéf souboru operety/muzikál), Martina Šnytová (Evelyn), Hana Fialová (Betty), Lumír Olšovský (režisér, spoluautor libreta), Roman Harok (Neznámý)
Foto Pavel Bár

Pavel Bár (spoluautor libreta) a Lumír Olšovský (režisér, spoluautor libreta) s hlavní cenou festivalu DIMF „Grand Prize“, Jana Musilová s cenou za nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli a Lukáš Adam s cenou za nejlepší mužský herecký výkon v hlavní roli
Foto Pavel Bár

Lukáš Adam získal za roli Henryho ocenění v kategorii nejlepší mužský výkon v hlavní roli. Hostující členka souboru Městského divadla Brno Jana Musilová získala ocenění za nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli v postavě Matky. Dalším úspěchem byla také nominace Martiny Šnytové v hlavní ženské kategorii za výkon v roli Evelyn. Tím však nebyl úspěchu zdaleka konec. Na závěrečném galavečeru spojeném s udílením cen festivalu DIMF získal *Fantom Londýna* hlavní cenu festivalu Grand Prize. Cenu z rukou ministra kultury Korejské republiky Kima Jongdeoka převzali šéf souboru Patrick Fridrichovský a spoluautoři libreta Pavel Bár a Lumír Olšovský, který je zároveň režisérem inscenace. I podle slov

samotných organizátorů se stal úspěch *Fantoma Londýna* historickým mezníkem, ještě nikdy totiž žádný zahraniční soubor nezískal ocenění ve všech hlavních kategoriích, včetně té nejdůležitější. Český *Fantom Londýna* tak například zvítězil v konkurenci aktuálně nejúspěšnějšího jihokorejského muzikálu *Turandot*, nebo vysoce favorizované tchajwanské komedie *Non-reading Club*.

Zažít atmosféru tak vzdálené muzikálové metropole, jakou je Daegu, určitě stálo za to. Český, vlastně ostravský muzikál si zde vytvořil početný zástup fanoušků, kteří doufají, že se brzy do Jižní Koreje vrátí s nějakým novým dílem. V Daegu se našemu souboru velmi líbilo, vždyť Korejci dokázali ocenit skvělou práci celého souboru. Milujeme Daegu / Saranghaeyo Daegu!!!

(pf)

Zahraniční divadelní zájezdy

Zájezdová činnost je běžnou součástí divadelního provozu Národního divadla moravskoslezského od jeho počátku. V různých obdobích měla různou intenzitu a různé byly rovněž destinace. V době první republiky se jezdilo převážně do okolních měst a obcí, první velká zahraniční turné jsme zaznamenali až v období po druhé světové válce. Tento článek nemůže obsáhnout kompletní faktografii všech zahraničních zájezdů, ale upozorníme zde na různé zajímavosti, o kterých jste možná nevěděli.

Poprvé do Itálie

První kolektivní zahraniční zájezd ostravského divadla do západních zemí se uskutečnil v lednu roku 1968. Do Itálie tehdy vyjel operní a baletní soubor s inscenacemi Wagnerovy opery *Lohengrin* a Čajkovského baletu *Labutí jezero*. **Ve dnech 25. 1. – 30. 1. ostravští umělci odehráli celkem 5 představení na třech různých místech** – v Livornu, L'Aquila a Cosenze. (V Livornu a Cosenze se přitom jednalo o vůbec první uvedení *Labutího jezera* a *Lohengrina*!) Ohlas italského tisku byl velmi pozitivní, inscenaci *Lohengrina* označil recenzent Salvatore Orlando v deníku La Nazione ze dne 26. 1. 1968 za „posvátnou slavnost labutě“.

Přes všechny komplikace, které zájezd provázely (kvůli stávce italských pracovníků telekomunikací se do republiky nedostávaly v průběhu zájezdu téměř žádné zprávy, navíc se jedno představení muselo z důvodu pozdního příjezdu o den odložit a zpozdil se tím o den i samotný návrat ostravských divadelníků), se jednalo o velký úspěch, což dokládá i fakt, že Italové začali okamžitě jednat o dalším hostování ostravského divadla.

Tato jednání byla úspěšná a v dalších letech operní soubor ještě několikrát do Itálie zavítal. Předvedl zde například *Řecké pašije* Bohuslava Martinů, Mozartovu *Figarovu svatbu* (v italském originále), Brittenův *Sen noci svatojánské*, Beethovenova *Fidelia*, Wagnerova *Tannhäusera* nebo českou operní „klasiku“ – *Prodanou nevěstu* Bedřicha Smetany.

Operní soubor, který do zahraničí vyjížděl nejčastěji, nemířil pouze do Itálie. **V červnu roku 1970 účinkoval v Západním (!) Berlíně s inscenací Smetanovy Prodané nevěsty.** V přírodním divadle v Rehberge uskutečnil dvě ze tří plánovaných představení (třetí muselo být z důvodu nepřízné počasí přesunuto do sálu místní radnice). Všechna berlínská představení byla odměněna nadšeným potleskem, voláním „Bravo!“ i „Wiederkommen!“. Zřejmě z politických důvodů se však přání německých diváků nevyplnilo.

Španělsko a Kanárské ostrovy

Další evropskou destinací, kam operní soubor cestoval, bylo Španělsko a mimo Evropu také Kanárské ostrovy. Poprvé ve Španělsku hostoval v roce 1977 s inscenacemi *Prodaná nevěsta* a *Figarova*

Fotografie z představení PRODANÉ NEVĚSTY v přírodním divadle v Rehberge v Západním Berlíně v červnu 1970 Foto František Krasl

svatba, podruhé při téměř měsíčním turné v roce 1983 s inscenacemi *Lohengrin* a *Così fan tutte* a s operním koncertem v Barceloně, zavítal přitom také na Kanárské ostrovy. **Turné bylo mimořádně náročné, uskutečnilo se dvacet představení a jeden koncert ve dvaceti čtyřech dnech** (pokud nepočítáme cestu). S tím souviselo i nejednoznačné přijetí španělským publikem i recenzenty, zejména některé výkony v *Lohengrinovi* byly hodnoceny negativně. Tehdejší šéf opery Václav Návrát sám po příjezdu do Ostravy v rozhovoru pro Ostravský večerník o režimu zájezdu řekl, že „tak, jak nad tím uvažujeme nyní, bychom už na nic podobného v budoucnosti nepřistoupili“.

Po roce 1989 opera nadále vyjíždí do ciziny, zmiňme alespoň Polsko, Španělsko, Itálii, Maďarsko, Rakousko, Švýcarsko nebo Francii. Zatím posledním zájezdem byla účast na nultém ročníku festivalu Eurokontext.sk ve Slovenském národním divadle v Bratislavě v červnu 2014.

Balet – Leningrad a Riga

Do zahraničí nevyjížděla pouze opera, ale i baletní soubor. **Po zájezdu do Itálie spolu s operním souborem v roce 1968 se ostravští taneční umělci vydali v roce 1970 do Leningradu a Rigy.** Baletní inscenace *Slovenské tance*, kterou tam přivezli, získala velký ohlas. Jak napsala recenzentka novin Večerní Leningrad G. Kremševskaja: „*Umění tance nepotřebuje překlad.*“ Hudbu Antonína Dvořáka, jež tvoří doprovod baletu, hráli moskevští hudebníci pod vedením ostravského dirigenta Václava Návrata.

V rámci družebních styků s divadlem v Rize, které se začala rozvíjet zejména v sedmdesátých letech, došlo několikrát k výměně sólistů v baletech nebo k hostování choreografů. V osmdesátých letech začala s ostravským baletem spolupracovat mj. ríšská taneční pedagožka Irina Strode.

Baletní soubor se vydal na samostatný zájezd také do Itálie, a to v roce 1976 s baletem *Spící krásvice*.

Po pádu železné opony uskutečnil baletní

soubor několik dalších zahraničních zájezdů – kromě polské Bytomi účinkoval v Nationaltheater v Mannheimu s baletem *Giselle* a zúčastnil se také mezinárodní divadelní přehlídky Festival des Arts de Saint Sauveur v Montrealu v Kanadě.

Opereta – Gliwice a Drážďany

I operetní soubor navázal kontakt se zahraničím, a to s hudebním divadlem ve Volgogradu. Sovětské ministerstvo kultury však tomuto divadlo nedalo souhlas k uzavření oficiální smlouvy o družbě, proto byla tato spolupráce v roce 1982 ukončena.

Ostravská opereta však už v polovině sedmdesátých let navázala dlouhodobé partnerství také se Staatsoperette v Drážďanech. Zahrála tam v červnu roku 1984 třikrát v rámci Drážďanských hudebních slavností Nedbalovo *Vinobraní*. Dle slov německého recenzenta nebyla jazyková bariéra žádným problémem, protože se jednalo o natolik živě plynoucí představení, že se diváci rychle orientovali v souvislostech děje, i když slyšeli cizí řeč. Se stejnou inscenací se pak opereta vydala i do polských Gliwic.

Prvním zahraničním zájezdem souboru po pádu

Plakát k představení FIGAROVY SVATBY 8. února 1969 v Itálii

komunistického režimu byl zájezd na Mezinárodní hudební festival v jihokorejském Tegu (Daegu), kde soubor opereta/muzikál předvedl v pěti představeních původní český muzikál *Fantom Londýna*. Na festivalu soubor získal Hlavní cenu festivalu, Cenu za nejlepší ženský výkon ve vedlejší roli obdržela Jana Musilová a Lukáš Adam dostal Cenu za nejlepší mužský výkon v hlavní roli.

Činohra – Jugoslávie a Bulharsko

Činohra má při zahraničních zájezdech obtížnou pozici, neboť jazykový problém zde hraje podstatnější roli než u jiných divadelních druhů, při nichž slovo nemá vedoucí úlohu. **I přesto činoherní soubor své inscenace převedl i v cizině, a to v sedmdesátých a osmdesátých letech v Jugoslavii nebo v Bulharsku** – například inscenace *Matka Kuráž a její děti*, *Cesta k domovu*, *Na dně*, *Optimistická tragédie*, *Třináct vůní*, *Tři sestry*. **V Bulharsku navázal družební styky s Divadlem Stojana Bečvarova ve Varně.** Poprvé tam činoherní soubor hrál v roce 1976, když uvedl výhradně českou dramaturgiu – ve dvou představeních inscenaci *Silvestr* Jana Jílky, jednou *Jakuba Obervu*

PŘEDNÍ KOMIK A LEGENDA „LEHKÉ MÚZY“ JOSEF KOBR

Národní divadlo moravskoslezské vzpomíná na legendární osobnost ostravského hudebního divadla, předního komika Josefa Kobra, který by 9. září 2015 oslavil 95 let.

Josef Kobr se narodil 9. září 1920 v Kladně. Po maturitě byl přijat na České vysoké učení technické. Studia však přerušila okupace a Josef Kobr byl nucen své studium ukončit. Mohl jej však vyměnit za herectví. Díky této skutečnosti ostravské publikum získalo nezapomenutelnou osobnost hudebního divadla.

Svou hereckou kariéru zahájil již v roce 1940, kdy cestoval po různých městech republiky se Zdenkou Sulanovou a Rudolfem Hrušínským. O rok později odešel do Ostravy, kde se natrvalo usadil v roce 1947. Mezitím vystřídal několik divadelních angažmá. Jeho první stálou scénou bylo divadlo Uranie v Praze-Holešovicích. Mezi lety 1943–1947 působil na jevištích v Kladně, Brně a Jablonci nad Nisou. V ostravském divadle pak strávil téměř půl století, a ačkoliv hrál i v činoherních a muzikálových inscenacích, svůj život zasvětil operetě. Zde ztvárnil stovky rolí, z nichž převládaly především ty komické. Mnohokrát operetní inscenace sám režíroval, několikrát byl i výtvarníkem scény.

Josef Kobr byl jedním z nejpobulárnějších herců své doby, jenž byl obdařen velkým smyslem pro humor. Vystupoval v televizi, rozhlase i filmu. „Lehkou múzu“ propagoval po celé republice. Jezdil bavit diváky se svou estrádní skupinou, ve které byl vynikajícím konferenciérem a bavičem:

Baletní soubor na ostravském letišti před odletem do Leningradu a Rigy v roce 1970 Foto František Krasl

Vojtěcha Martínka a Jana Havláška. Aby inscenace dobře komunikovala s bulharským divákem, nechal soubor pořídit bulharské překlady her a při představeních se používalo simultánní tlumočnické zařízení, jehož prostřednictvím diváci sledovali ze sluchátek souběžně s děním na jevišti bulharskou verzi textu. Kromě toho měli k dispozici stručný obsah obou her v bulharštině ve vložkách do divadelního pro-

gramu. Při dalším zájezdu na přelomu září a října 1987 byly uvedeny tři inscenace – *Smrt v zahradě Girardinů*, *Generálka Jeho Veličenstva* a *Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo*.

Po roce 1989 činoherní soubor vystupoval zejména v sousedních státech – na Slovensku (Nitra, Zvolen, Košice) a v Polsku (Varšava, Katowice).

(les)

„*Estrády dělám strašně rád a nejraději v takových menších sálcích pro 200 – 250 diváků; tam se dá s publikem navázat nejlepší kontakt, tam si mohu s diváky nejlíp popovídat, reagovat na jejich podněty a rozdat se jim až do mrtvé.*“

Na Josefa Kobra zavzpomínala emeritní sólistka operety **Karla Diváková**: „*Poprvé na jevišti jsem se s Josefem Kobrem potkala v prosinci roku 1963, kdy jsem zaskakovala za kolegyni Iľenu Flakovou v roli Diany v Offenbachově operetě Orfeus v podsvětí. Josef Kobr hrál Jupitera. O něco později, po mém angažování do operetního souboru, jsem se stala jeho kolegyní – tehdy slavného, v Ostravě milovaného a celostátně uznávaného Josefa Kobra! Kdo by na to nebyl pyšný! A jak šla léta – a u divadla, jak všichni víme, ubíhají tak nějak rychleji – měla jsem tu čest hrát v komediích, v nichž Josef Kobr exceloval. Ano, exceloval, protože jeho komika strhla na sebe vždy hlavní pozornost. Jeho role, ať už byly velké, nebo menší, byly vždy plné jeho extempore, někdy to byly celé stránky textu, jeho textu. A po takovémto dlouhém extempore se dovedl Pepík zase mistrovsky vrátit do textu předepsaného autorem. Tak tomu bylo například v roli ševce Knejsa v Lumpacivagabundech, kde zazněl jeho monolog o kometě.*

Všechny jeho role se nedají vyjmenovat a vážený divák si na ně sám jistě vzpomene rád. Hrál v klasických operetách – zde připomenu roli Frosche v operetě Netopýr, Loriota v Mam'zelle Nitouche, Eunucha v Zemi úsměvů,

dvojroli v Piskáčkově Tulákově. Z muzikálů vzpomenu jeho Alfréda Doolittlea z My Fair Lady, kapitána Andyho z Lodi komediantů. Jednou z jeho významných rolí byl Vodník Čochtan v Divotvorném hrnci. Byl nadán velkou muzikálností a pohybovými schopnostmi. Kde byl on, tam byl humor – podotýkám vkusný humor. Domnívám se, že jeho doménou bylo jeviště, tj. bezprostřední styk s publikem, kterému se takřka každý večer rozdával. Josef Kobr prostě zůstane nezapomenutelný!“

Josef Kobr zemřel po těžké nemoci dne 10. května 1999 ve věku nedožitých 79 let. (zr)

Josef Kobr (Učitel Vorlický) a Karla Diváková (Pani Marjánka) v inscenaci PANI MARJÁNKA, MATKA PLUKU (premiéra 12. 5. 1990) Foto Josef Hradil

V divadelním archivu v Divadle Jiřího Myrona přebývá tento trojpolek: vedoucí **Lenka Schreiberová** a dokumentátoři a archiváři umělecké produkce **Zuzana Rausová** a **Ladislav Slíva**, někdejší dlouholetý dramaturg ostravské činohry. Archiv skýtá především dvě výhody: leží stranou pracovního ruchu a podle Slívových slov je tady „v létě příjemný chládek a v zimě teploučko“.

Jak známo z latiny, tři tvoří sbor. Jak máte rozdělenou práci?

L. S.: Buď jsem v Archivu města Ostravy v Přívoze, kde vybádávám, anebo jsem tady u počítače a plním náš divadelní intranet tým, co jsem vybádal. Moje první práce v archivu byla, že jsem zhotovil předmětový katalog odborné literatury, čímž jsem napravil něco, co jsem zanedbával, když jsem tu byl angažován jako dramaturg a archiv jsem měl přidělen pod svoji správu, ale moc jsem se mu nevěnoval. Jezdával jsem do Prahy a pídlil se po knihovnách a přitom všechny ty knihy, které jsem potřeboval, byly celou dobu tady, ale já o nich nevěděl.

Z. R.: Já se starám především o tzv. monitoring médií, což je v podstatě elektronická výstřižková služba, kdy jednotlivé články v jejich fyzické i elektronické podobě třídím a řadím k příslušným inscenacím, osobnostem, mimořádným akcím nebo festivalům a současně je vkládám i do intranetu. Zároveň taky připravujeme podklady pro divadelní ročenku.

L. Sch.: Pan Slíva se zabývá historií a my s kolegyní se snažíme co nejpřesněji postihnout současnost. Protože divadelní artefakt zaniká, není trvalý, musí se o něm uchovat co nejvíce informací (fotky, recenze, programy, plakáty, letáky a podobně), aby pak v budoucnu byly všem zájemcům k dispozici. Ale musíme se samozřejmě věnovat i minulosti – papír stárne, takže pečujeme o to, aby byl materiál zde uložený v co nejlepších podmínkách. No a pak je taky spousta dotazů zvenčí, studenti píšou práce, vědci píšou knihy, nebo někdo třeba hledá fotky svých příbuzných. Ta práce je velmi různorodá.

Aha. Takže vy dvě jste současnost, pan Slíva je minulost a společně tvoříte budoucnost.

L. S.: Ano. Já jsem taková živá archiválie. (smích)

Co vás na vaší práci nejvíce těší?

Z. R.: Mí kolegyně. A pak: každý den se tady člověk vzdělává a učí.

L. S.: Hledat, nacházet a mít z toho radost. Pro mě je to práce i zábava. A taky kolegyně, samozřejmě.

L. Sch.: Kromě výše zmiňovaného mě těší, když se třeba něco nového objeví, něco zajímavého, o čem se vůbec nevědělo.

A můžete říct nějakou zajímavost?

L. S.: Měl bych takovou menší kuriozitu. Na Googlu jsem si našel herce Miloše Hlavicu a v jeho živo-

Zuzana Rausová, Ladislav Slíva, Lenka Schreiberová

Foto Martin Popelář

topise bylo napsáno, že jeho otec Miloš Hlavica starší „byl vystudovaný herec, ale této profesi se z existenčních důvodů nevěnoval“. Já jsem naproti tomu zjistil, že u nás byl celou jednu sezónu a sehrál dvacet rolí.

Ovšem těch lidí, o kterých se neví, je plno. Už jsme publikovali, že tady byl v sezóně 1923/1924, během které odvedl třiadvacet rolí, v angažmá Hugo Haas. Pohostinsky tu vystoupili též Marie Hübnerová, Eduard Kohout, František Smolík a Zdeněk Štěpánek. Nikdo neví, že na sklonku své kariéry zde v roce 1923 čtyřikrát hostovala Ema Destinnová nebo slavná sopranistka filipínského původu Jovita Fuentes, polská sopranistka Ada Sari, která tu dokonce měla i svůj písňový koncert, švédský pěvec Martin Öhmann, Emil Burian, Jára Pospíšil; z tanečníků například Alexander Drozdov. Ví se, že tu byl Stravinský a Hindemith, ale málo se ví, že sem zavítal i slavný dirigent petrohradské opery Nikolaj Melnikov a že zdejší premiéru svého baletu *Z pohádky do pohádky* dirigoval Oskar Nedbal. Stejně tak nikdo neví, že tu v letech 1926 a 1931 hostoval MCHAT, dvakrát varšavská opera a jednou balet varšavské opery, od roku 1929 pak každoročně i Osvobozené divadlo, jednou i Intimní divadlo Praha.

Zajímavé je, že NDM podniklo zájezd do Polského Těšína v listopadu 1928, čili v době, kdy ještě pořád bujely česko-polské rozdíly, kde kromě *Prodané nevěsty* uvedli i Rózyckého balet *Pan Twardowski*, což bylo pěkné gesto, taková snítka míru.

A dávat dohromady všechna tahle fakta není jednoduché. Některé údaje jsou v ročenkách, jenže ty začaly vycházet až od roku 1923, takže i obsazení se musí sledovat různě, třeba v Ostravském muzeu, kterému bych chtěl moc poděkovat, ale i v Zemském archivu v Opavě, kde mají záznam o všech představeních, která tam ostravské divadlo odehrálo zhruba od roku 1920 až do roku 1938, kdy byla Opava zabrána do rajchu; leccos se dá vyčíst také v divadelních odděleních Moravského zemského muzea v Brně a Národního muzea v Praze, kam jsem se zatím nedostal. **Nám totiž chybí**

necelá stovka programů zejména z let 1919–1922, ale i některé další, takže kdyby někdo z diváků, kteří zdědili svá abonmá po předcích, na takové programy narazil, my je rádi přivítáme a doplníme tak naši dokumentaci.

L. Sch.: Tyto informace nepěchováme jen na papírech, ale od letošního května jsou v rámci právě probíhající digitalizace archivu k nalezení i na našich webových stránkách, kde najdete zrevidovaný a doplněný soupis repertoáru od založení NDM v roce 1919 až po dnešek, data premiér a inscenační týmy. Obsazení a data repríz jsou prozatím jen u inscenací do roku 1932, ty právě zpracoval pan Slíva, ale budeme je postupně dále doplňovat. Otevřeli jsme také projekt Ostravského divadelního archivu, což bude elektronická databáze ostravských profesionálních divadel, která pojme i Divadlo Petra Bezruče, Divadlo loutek Ostrava a Komorní scénu Aréna, což by byl republikový unikát. S Divadlem loutek a Divadlem Petra Bezruče máme navíc společnou historii, protože od roku 1980 až do počátku devadesátých let spadala pod Státní divadlo v Ostravě, které bylo tehdy šestisouborové. Bylo by tak třeba možné vysledovat, jak různí umělci procházeli jednotlivými divadly.

A já myslím, že se přednostně digitalizuje to, co už hrozí rozpadem.

L. S.: V tom případě bych se měl nechat digitalizovat. Ve formátu 3D. (smích)

Je nějaká vlastnost, kterou člověk musí mít, aby mohl pracovat v archivu?

L. Sch.: Musí být strašně trpělivý.

L. S.: Tak. A mít dobré plíce, protože je tu prašné prostředí.

Z. R.: Trpělivost, pečlivost a odolnost vůči prachu.

Čemu vás naučila práce v archivu?

L. S.: Systematičnosti. Vždycky jsem byl totiž bordelář.

L. Sch.: Systematičnost je tu potřebná, platí: Co můžeš zkatalogizovat dnes, neodkládej na zítřek.

Z. R.: Já bych se pod to podepsala. (on)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ & EXTRA

NDM EXTRA (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2015)

6. září 2015

od 10 do 16 hodin v Divadle Antonína Dvořáka PŘIJĎTE K NÁM!

97. sezónu zahajujeme výjimečným programem pro celou rodinu, divadelní fanoušky a přátele! Můžete se těšit na celou řadu tematických prohlídek, workshopů a debat s hvězdami NDM!

6. září 2015

v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka GALAKONCERT K ZAHÁJENÍ SEZÓNY 2015/2016

Ukázky nových i stávajících titulů všech čtyř souborů v podání sólistů, orchestrů a hostů NDM.

9. září 2015

v 16 hodin ve foyeru Divadla Jiřího Myrona KOBR 95

Dne 9. září 2015 si připomeneme 95. výročí narození legendární osobnosti ostravského hudebního divadla, předního komika Josefa Kobra.

10. září 2015

v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona VOLÁ LONDYN

Koncertní program z nejlepších britských muzikálů!

5. října 2015

v 17 hodin v Knihovně města Ostravy – sál hudebního oddělení

TŘI PŘÁNÍ ANEB VRTKAVOSTI ŽIVOTA

Setkání s tvůrčím týmem filmové opery o třech dějstvích s prologem a epilogem z roku 1929. Hudební nastudování: Jakub Klecker Režie: Jiří Nekvasil

6. října 2015

v 17 hodin v Minikině JIŘÍ KYLIÁN

Promítání dokumentárního filmu o tvorbě slavného českého choreografa Jiřího Kyliána. Kyliánův portrét se zrodil během zkoušek jeho poslední inscenace na jevišti Nederlands Dans Theater a skládá se ze tří Kyliánových baletů. Jiří Kylián poprvé během své kariéry umožnil filmovému štábu vstup přímo na jeviště. Promítání se koná za přítomnosti tvůrčího týmu filmového snímku.

13. října 2015

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia NIKDY JSEM NEBYL AVANTGARDISTOU

U příležitosti premiéry opery *Tři přání* debatují o osobnosti Bohuslava Martinů Aleš Březina a Jiří Nekvasil.

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě

Stanislav Kolibal *Objekt č. XIX* (1992), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

10. 9. – 7. 10. 2015

25 LET ITF FPF SU V OPAVĚ

Výstava je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

7. 9. – 29. 10. 2015

Jiří Kuděla: UNI/FORMY

Vernisáž se uskuteční v pondělí 7. září 2015 od 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

Výstava se koná ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí divadelní přátelé,

vítáme Vás v nové sezóně! V jejím průběhu máme pro Vás opět připravenou bohatou a pestrou nabídku mimorepertoárových a vzdělávacích akcí pro děti i dospělé, kde vedle pravidelných akcí našeho ostravského divadelního roku naleznete i žhavé novinky.

Z divadelních stálíc se můžete těšit na přednášky, debaty a setkání u příležitosti všech premiér NDM. Chybět nebudou ani oblíbené Noci: divadel, muzejní a podruhé i pohádková s Andersenem. Z nových lákadel bychom Vás v tomto okamžiku rády upozornily na ojedinělý projekt Shakespeare Ostrava 2016, při němž spojí své síly všechny kulturní instituce našeho města a jehož téma se projeví i v programu Divadelního studia při NDM – žhavé novinky letošní sezóny!

Těšíme se na setkání s Vámi, třeba již počátkem září na jedné z prvních událostí sezóny *Přijďte k nám!* Přejeme Vám krásné a nezapomenutelné zážitky s naším divadlem a jeho pravidelným, speciálním i vzdělávacím repertoárem.

Jana Cindlerová a Radana Otipková

(divadelní vzdělávání NDM),

Martina Klézlová (mimořádné projekty NDM)

Martina Klézlová, Radana Otipková a Jana Cindlerová; Ostravská muzejní noc 2015 v NDM

Foto Marek David

6. září 2015

od 10 do 16 hodin

v Divadle Antonína Dvořáka

PŘIJĎTE K NÁM!

Přijďte prožít netradiční neděli s Národním divadlem moravskoslezským. Novou divadelní sezónu zahajujeme dnem otevřených dveří v Divadle Antonína Dvořáka! Můžete se těšit na originální vystoupení, setkání s umělci, rozpravy s uměleckými šéfy souborů či tradiční prohlídky zákulisí s panem ředitelem. Bude pro vás připraveno také občerstvení, které zajišťuje nová Divadelní kavárna Beatrice! Těšíme se na setkání s vámi!

**KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY
DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA**

**KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA
S ŘEDITELEM NDM JIŘÍM NEKVASILEM**
Začátky v 10.30 a 13.00 hodin

**KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA
S TECHNICKÝM ŠÉFEM STANISLAVEM
MUNTÁGEM**

Začátky v 11.45 a 14.00 hodin

OTEVŘENÉ ZKOUŠKY SOUBORŮ**BALET ZKOUŠÍ CHAPLINA**

Otevřenou zkouškou nové baletní inscenace provází šéfka souboru Lenka Dřimalová.
Od 11.00 hodin // baletní sál DAD

**PRŮVODCE PŘÍPRAVOU OPERNÍHO
SÓLISTY**

Jak se připravuje operní sólista na svou roli?
To zjistíte s operou NDM!
Od 13.00 hodin // klavírní zkušebna DAD

IMPROVIZAČNÍ EXTEMPORE S ČINOHROU

Šéf činohry Peter Gábor a jeho tým vás přesvědčí, že dokážou improvizovat za každé situace!
Od 14.00 hodin // zkušebna DAD

**ŠANSONOVÉ SNĚNÍ
(DAGMAR MIMROVÁ, PETR MILLER)**

Ochutnávká šansonů u klavíru se členy souboru opereta/muzikál.
Od 14.30 hodin // foyer DAD

NOVÁ SEZÓNA SE ŠÉFY SOUBORŮ

Do nové sezóny vás přivítají šéfové souborů osobně. Netradičním způsobem představí premiéry svých souborů:

**PATRICK FRIDRICHOVSKÝ
– OPERETA/MUZIKÁL**

Od 10.00 hodin // nahrávací studio DAD

**JAKUB KLECKER A DRAMATURGYNĚ
EVA MIKULÁŠKOVÁ – OPERA**

Od 11.00 hodin // nahrávací studio DAD

LENKA DŘÍMALOVÁ – BALET

Od 12.00 hodin // nahrávací studio DAD

PETER GÁBOR – ČINOHRA

Od 13.00 hodin // nahrávací studio DAD

DIVADELNÍ ATELIÉR**„HRÁRNA“ ve zkušebně DAD**

Hry se hrají v divadle i na hřišti, nebo třeba u stolu či v klubovně. Pojďte dělat to všechno najednou do naší originální hrárny!
Od 10.00 do 10.45 hodin – DĚTI S RODIČI
Od 11.00 do 11.45 hodin – DĚTI 8–14 let
Od 12.00 do 12.45 hodin – DĚTI 14–18 let

ŠVADLENKY V AKCI**JAK VZNIKAJÍ DIVADELNÍ KOSTÝMY**

Komentovaná prohlídka výroby kostýmů k opeře *Andrea Chénier*.
Začátky v 10.00, 11.00, 12.00 hodin // foyer DAD

Ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka budou podávány bližší informace o jednotlivých částech programu. Stejně tak bude foyer divadla výchozím bodem pro všechny nabízené programy.

Aktuální program **PŘIJĎTE K NÁM!** naleznete na **www.ndm.cz** – záložka NDM EXTRA.

(mk)

7. 9. – 29. 10. 2015

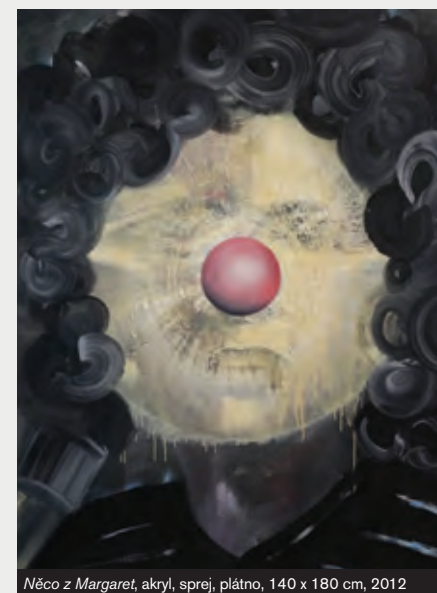
v Divadle Antonína Dvořáka

Vernisáž 7. 9. 2015 v 18 hodin

Jiří Kuděla: UNI/FORMY

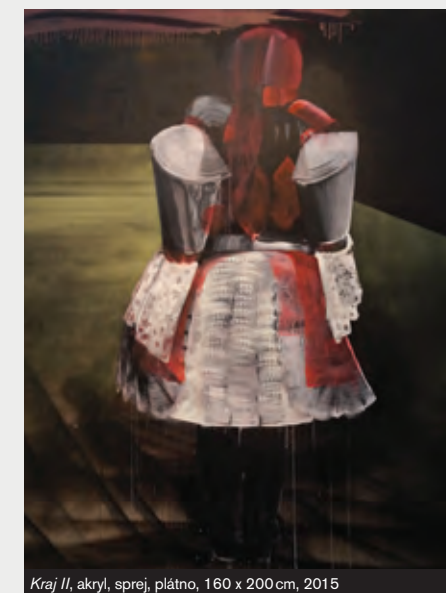
Jiří Kuděla je umělec a malíř. Patří již mezi střední generaci a na ostravské scéně je jeho dílo dobře známo. Samostatně vystavoval ve většině těch galerií, kde se „něco“ podstatného odehrává, jako jsou (či byly) např. Výstavní síň Sokolská 26, Galerie Jáma 10, Galerie Černý pavouk, Galerie Červený kostel, Galerie Dole, Galerie Langův dům a další. Účastnil se řady kolektivních výstav v České republice i v cizině. Několik let působil jako středoškolský učitel a od roku 2006 je odborným asistentem ateliéru Malba II. Františka Kowolowského na Fakultě umění OU v Ostravě. Působí jako spolukurátor Galerie Jáma 10

v Ostravě. Jeho malířské dílo se odehrává v možnostech malby. Kuděla neohledává hranice tohoto klasického média, ale naplňuje jeho limity osobitým pojetím. Maluje figury, portréty, interiéry i abstraktní formy. Je uhranut bohatstvím tvarů, jejich strukturou a barvou. Svou fascinaci beze zbytku ve svých obrazech uplatňuje a rozvíjí. Jeho postavy nebo portréty nejsou popisným realismem, ale jsou malovány se zřejmým

Něco z Margaret, akryl, sprej, plátno, 140 x 180 cm, 2012

požitkem a především jsou lukulskými hody, při nichž namísto vybraných pochoutek nám malíř servíruje divoké tvary, bohaté textury, dynamické proměny, neobvyklé povrchy, náhlé metamorfózy, ale i tajemství a napětí. Kudělovo malířské dílo můžeme také vnímat jako osobité theatrum mundi a především jako kritickou reflexi vypjatého individualismu, maniakálního egoismu a odvrácené tváře soudobé civilizace. (mkš)

Kraj II, akryl, sprej, plátno, 160 x 200 cm, 2015

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

**Naše novinka v sezóně 2015/2016:
Divadelní studio!**

Absolutní novinka, kterou si pro vás Ateliér letos připravil, představuje unikátní projekt.

K nápadu na vznik Divadelního studia nás přivedl ohlas účastníků oblíbených letních herců škol. Zjistili jsme totiž, že se kolem našeho divadla vytvořilo společenství mladých lidí, se kterými je radost tvořit a být – a že bychom rádi jejich zájem o divadlo ještě více upevnili a prohloubili.

Inspirovali jsme se i v zahraničí, kde zájmové divadelní soubory při profesionálních divadlech existují, a od začátku této sezóny nabídne mladým lidem tuto možnost i Národní divadlo moravskoslezské.

Jak to bude vypadat?

Společná setkání divadelních lektorů a umělců NDM se členy Divadelního studia budou probíhat jednou za týden a jejich náplň bude velmi pestrá. Členové studia se mohou těšit například

na zkoušky profesionálních inscenací, stejně jako na zkoušky vlastní, na specializované workshopy s umělci NDM, společné návštěvy divadelních představení a následné odborné diskuse, na veřejné prezentace vlastní autorské divadelní činnosti ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka, která slouží jako divadelní prostor i pro některé profesionální inscenace NDM...

Otevíráme prostor Divadelního studia – otevíráme prostor pro něco zcela nového. Budte

u toho! Máte-li zájem, neváhejte nám jej oznámit hned teď! Další informace k vám pak přiletí rychleji.

Veškeré informace a kontakty naleznete na adrese www.ndm.cz v sekci Pro školy, případně ve své elektronické poště. (jc)

Ateliér NDM je na Facebooku:
ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ PŘI NDM

Závěrečné vystoupení celosezónního studentského projektu ORFF – společně k divadelnímu tvaru

Foto Michaela Bobková

Ateliér pro děti a mládež uspořádal soutěž o nejlepší divadelní recenzi či esej o Cenu Josefa Krasoslava Chmelenského. Vyhlášení výsledků proběhlo 14. dubna 2015 a ceny byly vítězům předány v Divadelním klubu DJM. Slavnostním večerem provedl herec Aleš Bílík.
Foto Dominika Lednická

Premiéra politicko-satirického muzikálu PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA se konala za přítomnosti jeho tvůrců: zleva šéf souboru opereta/muzikál Patrick Fridrichovský, hudební skladatel Zdenek Merta, režisér a představitel hlavní role Petr Gazdík a režisér brněnské inscenace Stanislav Moša.
Foto Martin Popelář

Jubilejní pětadesáté narozeniny by 27. května 2015 oslavil legendární dirigent Vladimír Brázda. Právě on byl považován za nestora ostravského hudebně zábavního divadla a především operety. Národní divadlo moravskoslezské vzdalo tomuto umělci hold v rámci programu s názvem OPERETA ŽIJE!
Foto Josef Zajíc

Soubor činohry Národního divadla moravskoslezského uvedl v červnu českou premiéru jednoho z nejslavnějších románů moderní americké literatury VELKÝ GATSBY, a to v drammatizaci Rebekky Kricheldorf, která je na snímku společně s překladatelem Michalem Kotroušem a šéfem činohry Peterem Gáborem.
Foto Radovan Šťastný

V závěru měsíce června se konal šestidenní workshop pro herce pod vedením norské režisérky Victorie Meirik, jehož cílem bylo pracovní seznámení hereckého ansámblu s norským týmem v rámci příprav inscenace LESÍK.
Foto Martin Popelář

V závěru sezóny odstartovaly přípravy baletu CHAPLIN, a to pod vedením německého choreografa a šéfa Baletu Lipsko Maria Schrödera.
Foto Martin Popelář

Nová výstava v Divadle Antonína Dvořáka MY MEANDERS představila díla malířky Kataríny Szanyi, která patří k nejvýraznějším umělcům střední generace. Na snímku je malířka společně s ředitelem NDM Jiřím Nekvasilem a kurátorem výstavního cyklu Martinem Klimešem.
Foto Josef Zajíc

Operní soubor NDM uvedl v květnu světovou premiéru opery jednoho z nejvýznamnějších českých hudebních skladatelů současnosti Jana Klusáka FILOKTÉTÉS. Na fotografii pan Klusák s přítelkyní, dirigent Marko Ivanović a režisér Jiří Nekvasil.
Foto Martin Popelář

Máme za sebou velkolepý VEČÍREK U PANA GATSBYHO. Byla to párty, kterou Divadlo Jiřího Myrona ještě nezažilo! Všem zúčastněným děkujeme za skvělou atmosféru. Pan Gatsby vás všechny zdraví a těší se na další setkání s vámi!
Foto Dominika Lednická

Závěr divadelní sezóny patřil premiéře opery Umberta Giordana ANDREA CHÉNIER. V hlavních rolích zazářili Eva Urbanová, Gianluca Zampieri a Jakub Kettner.
Foto Martin Popelář

Balet NDM se s představením inscenace BALADY zúčastnil již podruhé ve své historii významného operního festivalu Smetanova Litomyšl. Představení titulu postaveného na hudbě a charismatickém projevu Zuzany Lapčkové, která je velmi uznávanou a oblíbenou umělkyní tohoto festivalu, vyprodalo nejen Smetanův dům, ale sklídilo také dlouhé ovace.
Foto archiv

Původní muzikál Národního divadla moravskoslezského FANTOM LONDÝNA získal 13. července hlavní cenu Festivalu DIMF (DAEGU INTERNATIONAL MUSICAL FESTIVAL). Mimo to putuje do Ostravy také ocenění za nejlepší ženský výkon ve vedlejší roli, a to pro Janu Musilovou (role Matky Henryho) a cena za nejlepší mužský výkon v hlavní roli pro Lukáše Adama (role Henryho)!
Foto Pavel Bár

**IMPERIAL HOTEL
OSTRAVA**

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

**RESTAURACE
LA BRASSERIE**

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 329 Kč,
děti do 6 let ZDARMA, děti 7–10 let 79 Kč,
děti 11–15 let 149 Kč

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ
ZDARMA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

THE MEDIA

DIGITAL SIGNAGE SOLUTION

KAŽDÝ DEN PRACUJEME
NA TOM,
ABYSTE BYLI VIDĚT.
VELKOPLOŠNÉ OBRAZOVKY
VE FAKULTNÍ NEMOCNICI OSTRAVA.

lonec nudy v čelárnách...

VAŠE REKLAMNÍ A MEDIÁLNÍ AGENTURA
www.budetevidet.cz

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps

pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP • instalace od 1 Kč • vysoká rychlost připojení
- 100% dostupnost a spolehlivost

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE
+420 555 135 155

Ovanet a.s., Hlávkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přívoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

Data | Hlas | Obraz | Internet

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: předprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz
- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

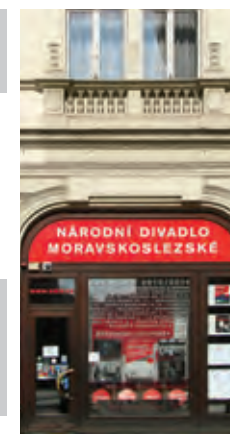
pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: 596 276 203
596 276 242

obchodní oddělení – telefon: 596 276 189
objednávky vstupenek nad 10ks
- v kanceláři předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00
středa	8.00 – 13.00
čtvrtek	8.00 – 13.00
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: 596 276 202
- hodinu před začátkem představení u pokladny v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: 596 276 135
- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM – Vaše celoroční sleva!

Můžete s ní ušetřit až 60 % z ceny vstupného.
Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji.
Na veřejné generálky jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprojeje NDM.

Zbylé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.

Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.

Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

předprodej vstupenek

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

PROGRAM ZÁŘÍ 2015

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

6.	GALAVEČER NDM		18.30	
10.	POPRASK NA LAGUNĚ	školy	10.00	Č
11.	LA SYLPHIDE	školy	10.00	B
12.	LA SYLPHIDE		18.30	B
14.	POPRASK NA LAGUNĚ		18.30	Č
15.	ANDREA CHÉNIER	E	18.30	O
16.	PERFECT DAYS		18.30	Č
17.	ŠKOLA PRO ŽENY	C	18.30	Č
18.	ODSUN!!!	D	18.30	Č
19.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
20.	POPELKA	N	15.00	B
22.	POPELKA	V.	18.30	B
23.	ŠKOLA PRO ŽENY		18.30	Č
24.	ŠKOLA PRO ŽENY – zájezd Zlín		19.00	Č
25.	POPELKA	IV.	18.30	B
27.	PRODANÁ NEVĚSTA		16.00	O

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

18.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY		19.00	Č
20.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY		19.00	Č
26.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

30. srpna	VOLÁ LONDÝN		18.30	OPTA/M
2.	POSTŘÍŽINY	školy	10.00	Č
3.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA	školy	10.30	OPTA/M
4.	DOKTOR FAUSTUS	školy	10.00	Č
7.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
8.	HABAĐÚRA		18.30	Č
9.	KYTICE		18.30	OPTA/M
10.	VOLÁ LONDÝN		18.30	OPTA/M
13.	DONAHAI (Hole dupy)		18.30	Č
15.	DONAHAI (Hole dupy)		18.30	Č
16.	BAROCCO & CARMINA BURANA	F	18.30	B
17.	FUNNY GIRL		18.30	OPTA/M
18.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
19.	FUNNY GIRL		18.30	OPTA/M
20.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
22.	KYTICE	školy	10.30	OPTA/M
22.	VELKÝ GATSBY		18.30	Č
23.	DOKTOR FAUSTUS	II.	18.30	Č
24.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
26.	SUNSET BOULEVARD		18.30	OPTA/M
27.	SUNSET BOULEVARD		16.00	OPTA/M
29.	VELKÝ GATSBY	E	18.30	Č
30.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA	F	18.30	OPTA/M

22.	VELKÝ GATSBY		18.30	Č
23.	DOKTOR FAUSTUS	II.	18.30	Č
24.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
26.	SUNSET BOULEVARD		18.30	OPTA/M
27.	SUNSET BOULEVARD		16.00	OPTA/M
29.	VELKÝ GATSBY	E	18.30	Č
30.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA	F	18.30	OPTA/M

DIVADELNÍ KLUB

27.	MOSKVA → PETUŠKY		20.00	Č
-----	------------------	--	-------	---

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském!
Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

PROGRAM ŘÍJEN 2015

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	OHNIVÝ ANDĚL	D	18.30	O
3.	LA SYLPHIDE – derniéra		18.30	B
4.	ANDREA CHÉNIER	N	15.00	O
6.	VEČEŘE	V.	18.30	Č
8.	ŠKOLA PRO ŽENY	VII.	18.30	Č
10.	ŠKOLA PRO ŽENY	X.	18.30	Č
11.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
14.	VEČEŘE	F	18.30	Č
15.	TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA – premiéra	PP	18.30	O
17.	TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA – druhá premiéra	PP	18.30	O
18.	ODSUN!!!	N	15.00	Č
19.	VŠECHNY BARVY DUHY	IX.	18.00	K
20.	ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ – hostuje Městské divadlo Zlín		18.30	
24.	POPELKA	PS2	18.30	B
25.	POPELKA		16.00	B
27.	NABUCCO		18.30	O
28.	PRODANÁ NEVĚSTA		16.00	O
29.	TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA	C	18.30	O
30.	ANDREA CHÉNIER	D	18.30	O
31.	NABUCCO		18.30	O

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
18.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY		16.00	Č
20.	KUŘAČKY		19.00	Č

19. ROČNÍK ANKETY NEVIDITELNÝ HEREC

Odstartoval další ročník ankety Neviditelný herec aneb Nejpopulárnější herecký výkon na vlnách Českého rozhlasu v sezóně 2014/2015. Mezi nominovanými jsou dva umělci NDM.

Anna Cónová, členka činoherního souboru NDM, byla nominována za četbu z knihy Jane Austenové „Opatství Northanger“.

Stanislav Šárský, někdejší dlouholetý člen činohry, za četbu z knihy Ivana Bínara „Jen šmouha po nebi“.

Umělce můžete svým hlasem podpořit na adrese: <http://www.radioservis-as.cz/>

Hlasovat je možno až do 20. září 2015.
Nominovaným gratulujeme!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA C		18.30	OPTA/M
2.	KYTICE	školy	10.30	OPTA/M
2.	HABAĐÚRA		18.30	Č
3.	POSTŘÍŽINY	PS	18.30	Č
4.	DONAHAI (Hole dupy)		16.00	Č
6.	POSTŘÍŽINY		18.30	Č
7.	EVITA		18.30	OPTA/M
8.	BAROCCO & CARMINA BURANA		18.30	B
9.	VELKÝ GATSBY	IV.	18.30	Č
10.	EDITH A MARLENE		18.00	OPTA/M
14.	EVITA		18.30	OPTA/M
16.	KYTICE	P2	18.30	OPTA/M
17.	HABAĐÚRA		18.30	Č
18.	KRÁSNÁ HELENA		16.00	OPTA/M
20.	KRÁSNÁ HELENA		18.30	OPTA/M
21.	BAROCCO & CARMINA BURANA	II.	18.30	B
22.	DOKTOR FAUSTUS	VII.	18.30	Č
23.	FUNNY GIRL		18.30	OPTA/M
24.	SUNSET BOULEVARD	X.	18.30	OPTA/M
25.	SUNSET BOULEVARD		16.00	OPTA/M
27.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA E		18.30	OPTA/M
29.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA – premiéra	PP	18.30	Č
30.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
31.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA – první repríza	MP	18.30	Č

DIVADELNÍ KLUB

16.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
-----	------------------	--	-------	---

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál, K – koncert
Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X, PS, PS2, VOP, PP, MP, SP
Z – zadáno

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky.
Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

NOVĚ OTEVŘENÁ

Divadelní Kavárna Beatrice

1.9. 2015

Smetanovo náměstí 3233/8b Moravská Ostrava za divadlem Antonína Dvořáka

DKB

KUPON

15 % sleva na občerstvení v divadelní kavárně DKB

www.dkbostrava.cz

REPERTOÁR NDM (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2015)

OPERA
Umberto Giordano ANDREA CHÉNIER 15. 9. (18.30), 4. 10. (15.00), 30. 10. (18.30)
Bedřich Smetana PRODANÁ NEVĚSTA 27. 9. (16.00), 28. 10. (16.00)
Sergej Prokofjev OHNIVÝ ANDĚL 2. 10. (18.30)
Bohuslav Martinů TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA 15. 10. (18.30), 17. 10. (18.30), 29. 10. (18.30)
Giuseppe Verdi NABUCCO 27. 10. (18.30), 31. 10. (18.30)

ČINOHRA
Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka POSTŘÍŽINY 2. 9. (10.00), 3. 10. (18.30), 6. 10. (18.30)
Christopher Marlowe DOKTOR FAUSTUS 4. 9. (10.00), 23. 9. (18.30), 22. 10. (18.30)
Michael Cooney HABAĐÚRA 8. 9. (18.30), 2. 10. (18.30), 17. 10. (18.30)
Carlo Goldoni POPRASK NA LAGUNĚ 10. 9. (10.00), 14. 9. (18.30)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHAI (Hole dupy) 13. 9. (18.30), 15. 9. (18.30), 4. 10. (16.00)
Liz Lochhead PERFECT DAYS 16. 9. (18.30)
Molière ŠKOLA PRO ŽENY 17. 9. (18.30), 23. 9. (18.30), 24. 9. (19.00), 8. 10. (18.30), 10. 10. (18.30)
Ivan Buraj – Marek Pivovar – Dagmar Radová ODSUN!!! 18. 9. (18.30), 18. 10. (15.00)
Felicia Zeller ROZHOVORY S ASTRONAUTY 18. 9. (19.00), 20. 9. (19.00), 18. 10. (16.00)
Oscar Wilde JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA 19. 9. (18.30), 11. 10. (18.30)
Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf VELKÝ GATSBY 22. 9. (18.30), 29. 9. (18.30), 9. 10. (18.30)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 26. 9. (19.00), 1. 10. (19.00)

ČINOHRA
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 27. 9. (20.00), 16. 10. (19.00)
Herman Koch – Kees Prins VEČEŘE 6. 10. (18.30), 14. 10. (18.30)
Anna Saavedra KUŘÁČKY 20. 10. (19.00)
Franz Arnold – Ernst Bach ŠPANĚLSKÁ MUŠKA 29. 10. (18.30), 31. 10. (18.30)

BALET
Herman Severin Løvenskiold LA SYLPHIDE 11. 9. (10.00), 12. 9. (18.30), 3. 10. (18.30)
Johann Sebastian Bach & Carl Orff BAROCCO & CARMINA BURANA 16. 9. (18.30), 8. 10. (18.30), 21. 10. (18.30)
Sergej Prokofjev POPELKA 20. 9. (15.00), 22. 9. (18.30), 25. 9. (18.30), 24. 10. (18.30), 25. 10. (16.00)

OPERETA/MUZIKÁL
VOLÁ LONDÝN 30. 8. (18.30), 10. 9. (18.30)
Zdenek Merta – Jiří Žáček PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA 3. 9. (10.30), 30. 9. (18.30), 1. 10. (18.30)
Éva Pataki EDITH A MARLENE 7. 9. (18.30), 18. 9. (18.30), 20. 9. (18.30), 10. 10. (18.30)
Pavel Helebrand KYTICE 9. 9. (18.30), 22. 9. (10.30), 2. 10. (10.30), 16. 10. (18.30)
Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart FUNNY GIRL 17. 9. (18.30), 19. 9. (18.30), 23. 10. (18.30)
Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský FANTOM LONDÝNA 24. 9. (18.30), 30. 10. (18.30)
Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton SUNSET BOULEVARD 26. 9. (18.30), 27. 9. (16.00), 24. 10. (18.30), 25. 10. (16.00)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 7. 10. (18.30), 14. 10. (18.30)
Jacques Offenbach KRÁSNA HELENA 18. 10. (16.00), 20. 10. (18.30)

Změna programu vyhrazena!

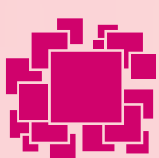

FORUM NOVÁ KAROLINA OSTRAVA

220 OBCHODŮ
23 RESTAURACÍ, BISTER A KAVÁREN,
DĚTSKÝ KOUTEK, MULTIKINO
A FITNESS

FORUM

NOVÁ KAROLINA

FORUM NOVÁ KAROLINA, Jantarová 3344/4, 702 00, Ostrava

WWW.FORUMNOVAKAROLINA.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/FORUMNOVAKAROLINA

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

JSTE HVĚZDY!

Gratulujeme výhercům, kteří soutěžili o zveřejnění své fotografie na zadní obálce časopisu NDM září/říjen, kterou jsme pořídili na párty u pana Gatsbyho v rámci Ostravské muzejní noci!

Další velkolepé večírky si nenechte ujít v hledišti Divadla Jiřího Myrona při reprízách inscenace **VELKÝ GATSBY**, a to 22. 9. (18.30), 29. 9. (18.30) a 9. 10. (18.30).

www.ndm.cz

